

BY

FOR

LEDEREN INNHOLD:

Det er et spennende siste år for tusenårs-skiftet, og jeg tror at alle føler at vi er nær store forandringer på alle områder, også UFO-fenomenet. Allerede nå i begynnelsen av året er interessen stor i media for det vi er opptatt av. Det er vel første gang i norsk historie at en avis ringer en ganske nylig startet organisasjon for å pent spørre om en har lyst til å bli intervjuet! Så hva er det som skjer, er det vår kollektive underbevissthet som forteller oss at nå er tiden her, tiden for direkte kontakt? Vår organisasjon vokser ihvertfall jevnt og trutt, og det synes jeg er bra, bedre det enn opp som en løve og ned som en skinnfell. Vi har i år som i fjor lagt planer for videre utvikling, med prosjekter som samtalegrupper, UFO-kiosk, stands på forskjellige arrangementer, mer medieoppmerksomhet, heving av medlemsbladets kvalitet, samarbeide med ikke bare UFO-Norge men også andre UFO-organisasjoner, samarbeid med Kate Thorvaldsens fredsprosjekt Peace Project Global Network o.s.v., så det er nok av arbeidsoppgaver fremover. Ute i verden skjer det store ting på UFO-fronten. Stadig flere interessante dokumenter frigis og video og fotografier strømmer inn fra alle bauger og kanter. Så det er noe spesielt med året 1999. Håper dere vil finne det nye bladet interessant og jeg vil samtidigsone dere alle en riktig god påske.

Pål Aune

S3

-Jeg Ble Utvalgt Da Jeg Var Liten.
...Intervju med Lilli Bendriss.

S6

-De Går Iblant Oss.
...Kan virkelig utenomjordiske vesener befinne seg midt iblant oss i storbyenes menneskemasser? Ting kan tyde på det i følge denne artikkelen.

S11

-Memo Avslører General Roger Ramey Som Løgner.
...Bildene fra pressebriefingen 8.juli 1947 angående Roswell-saken inneholder viktige indisier på at det var en flygende tallerken som styrtet og ikke en værballoon.

S13

-Hvordan Holde På En Hemmelighet.
...Metoder og teknikker som blir brukt for hemmeligholdelse av informasjon angående UFO-fenomenet blir avslørt.

S17

-UFO Over Molde i 1990
...Far og datter på vei til Molde møter en UFO og får tatt tre bilder.

S18

-UFO-observasjoner Verden Rundt
4.Kvartal 1998.

S20

-Inanna Og NETI.
...Les om den sumeriske luftfartens dronning Inanna og hennes møte med NETI på hennes reise til underverden.

S22

-Fra Laksetrapp Til Flyvende Tallerkener.
...Kan man ved å studere naturen forstå prinsippet bak UFOenes virkemåte? Tyskeren Victor Schauburger mente at han hadde funnet svaret på det spørsmålet.

S26

-The LAM Statement.
...Magikeren Aliester Crowley kom i 1971 i kontakt med et utenomjordisk vesen kalt LAM. Les om hvordan det skjedde.

S30

-Astro-Nytt
...Siste nytt på astronomifronten.

S31

-UFO Over Toten.
...Kvinne fotograferer UFO gjennom kjøkkenvinduet 26.januar 1999.

S32

-Hva Vil Erstatte Dagens Fysikk?
...Nær sagt alle vitenskapelige områder må revurderes, hva vil skje på fysikkens område?

NETI

Norwegian organisation
for the study of
ExtraTerrestrial Intelligence

Norsk organisasjon
for studiet av
utenomjordisk intelligens

VI SØKER SANNHETEN
BAK UFO-GÅTEN.

NETI har som tre grunn-
leggende formål å:

1. Innsamle, bearbeide og spre informasjon om utenomjordiske intelligente skapninger og deres åndelige og teknologiske budskap.

2. Gi aktiv støtte til personer som blir utsatt for forfølgelse eller trakassering grunnet sitt engasjement.

3. Arbeide for fred, internasjonal og universell.

Medlemskap i NETI
koster pr år kr200.-
Medlemskapet varer et kalenderår.
d.v.s. fra 1/1 - 31/12.

NETI's adresse er
NETI v/Høviskeland
PB. 38, Tveita, 0617 Oslo

Postgirokontonummer:
0819 2057 885

Navn, adresse, tlf.nr, faxnr og E-mail adr
til NETI's styremedlemmer:

LEDER:

Pål Aune
Bringeberstien 5,
1349 Rykkia
Tlf. 900 55 712
Tlf.dagtid 22 19 92 93
Fax 22 67 89 30
E-mail nffss@online.no

NESTLEDER:

Roar Krogshus
Munkerekkvn.49,
3115 Tønsberg
Tlf.33 39 95 08
Fax 33 32 30 38
E-mail rkrogshu@online.no

SEKRETÆR OG

KASSERER:

Kjell Arne Høviskeland
Arne Garborgsvei 14,
0671 Oslo
Tlf.dagtid 22 19 92 93
Fax 22 67 89 30
Pers.sok. 96 87 73 77

STYREMEDLEM:

Kenneth Andersen
Gauterødvn.51,
3150 Tolvsrud
Tlf.33 32 73 11
Fax 33 30 84 69

STYREMEDLEM:

Sigve Brouwer
Thaulowsvei 10c,
0369 Oslo
Tlf. 90 64 59 13

MEDELSBLADET
UFO-NYTT

REDAKTOR:
Pål Aune

REDAKSJON:
Kjell Arne Høviskeland
Tharald Beck

LAYOUT:
Pål Aune

ANNONSEPRISER:
1/1 side: 500.-
1/2 side: 250.-
1/4 side: 175.-

-Jeg ble utvalgt da var liten...

INTERVJU AV LILLI BENDRISS

Vi har tidligere informert om at vi i hvert nummer av «UFO-nytt» skal intervjuer en eller flere personer som har interessant og viktig informasjon å komme med. I forrige nummer intervjuet vi Johan Atle Lein, denne gang besøkte NETI ved Kjell Arne Høviskeland Lilli Bendriss hjemme i Oslo

Lilli Bendriss er en intens og inspirerende kurs- og foredragsholder, en sterk kanal for kosmiske krefter. Hun har de siste 10 årene arbeidet med å hjelpe mennesker som ønsker å favne en større virkelighet. Livet hennes ble dramatisk forandret da hun opplevde en sterk og grensesprengende lysopplevelse som brakte frem i dagen hennes healende og synske evner. Egenskaper som hun bruker på sine kurs (se hennes annonse et annet sted i bladet)

NETI's or: kan du fortelle litt om dine første UFO-observas'oner?

Jeg var 8 år gammel og det var enten 26 eller 27 desember. Jeg skulle på juletreff på landet og vi barna gikk sammen med et par voksne da vi fikk øye på en stor «stjerne» som henger over fjellkammen. Vi stopper alle opp for å se på denne «stjerna». Plutselig gjør denne «stjerna» et hopp på skra bortover, så stopper den, så går det en fem-seks minutter, så gjør den et nytt hopp, denne gangen i den andre retningen slik at den hopper i et sikk-sakk mønster. I løpet av 15 minutter gjør denne stjerna slike bevegelser. Så begynner den å gå nedover fjellsiden, på forsiden av fjellet og den forsvinner bak en kirke, og vi barna som så dette begynte å lure på om det var en engel som kom ned. Selv tenkte jeg at det var en UFO fra en annen planet.

Fra jeg så denne «stjerna» til jeg var rundt 10 år gammel blodde jeg mye neseblod. Legen mente at jeg kunne ha fått et slag mot nesebenet.

Den andre observasjonen jeg hadde var da jeg var 11 år og jeg var på hvita til mine foreldre der jeg bodde alene med min kusine på 12 år. Jeg drømte om at vi gikk fra Ørstavik-bygda på en vei da jeg hørte en buldring i fjellet. Jeg stopper opp og ser opp mot fjellet, og opp på himmelen over fjellet så kommer det frem en skikkelse. Denne skikkelsen vokser og vokser og det er en slags Jesus-skikkelse. Den er så stor at det virker som om den er 100 meter høy. Den strekker ut armene sine og jeg trodde at

«dette er dommedag». Jeg ser meg rundt for å se om det kommer noen døde mennesker, slik det blir fortalt at det gjør når dommedagen er kommet, men jeg ser ingen. Jeg var helt alene og jeg trodde at denne mannen skulle hente meg. Så var drømmen over og da jeg vaknet om morgenen virket drømmen ganske levende for meg. Jeg forteller den til min kusine. Det skjedde ikke noe denne dagen, men kvelden etter så ble drømmen virkelighet. Jeg og min kusine går ned til Ørstavik, vi går sammen med en kjæreste som vi begge var forelsket i, men han var mest interessert i min kusine. Jeg sakker akterut og de to går lenger og lenger fra meg, de forsvinner rundt en sving og jeg befinner meg på det samme stedet hvor drømmen min hadde utspilt seg. Det begynner å buldre og jeg blir livredd og tar bena fatt. Det var et steinras som skapte buldringen. Men på grunn av at det manifesterte seg akkurat på samme sted så husker jeg alltid denne drømmen.

40 år etterpå er jeg i Gibraltar, et sted jeg har hatt mange sterke UFO-opplevelser. Så kalt «tilfeldig» kommer jeg i kontakt med en mann på 65 år som er formann i en UFO-forening i Gibraltar. Han er en pensjonert politimann og har hatt sterke opplevelser på sine vakter der han har sett store UFOer/ lyskuler gå ned i sjøen og forsvinne utenfor Karis. Denne mannen blir jeg introdusert for og han ble kjent i Spania fordi han fikk en telefonoppringing hvor en stemme sier til han at de er fra et sted

i rommet. De ringer helt fysisk gjennom telefonen til han og sier til han at han skal spille på lotto der han kommer til å vinne en stor sum penger, og denne summen skal du gi fra deg til de mest trengende som du kjenner til. Han vant 12 millioner kroner og han gav fra seg alt! Han holdt på å bli skilt. Det ble mye oppstand rundt dette når han kom på TV hvor han fortalte at han hadde fått en telefon fra de utenomjordiske. Så når han, som kun snakker spansk, møter meg sammen med en tolk, så gjenkjenner jeg øynene hans og vi blir beveget begge to. Han er veldig skeptisk til å møte meg fordi han har opplevd mye misbruk av sin egen person. Men når han ser meg og blir fortalt at jeg er fra Norge og at jeg har kontakt, så nikker han på hodet og sier at han ser at jeg har kontakt. Så ber han om å få røre ved meg. Han bøyer seg ned og berører ankene mine, ved siden og ved tinningen. Så sier han til meg at jeg er blitt utvalgt og at jeg hadde en bevisst kontakt første gang da jeg var 11 år. Han forteller videre at jeg hadde en lysopplevelse som jeg husker og at det var den første kontakten med meg da jeg ble tatt opp. Jeg sier at jeg ikke hadde noen lysopplevelse, men da tenkte jeg ikke på drommen som jeg hadde hatt. Han forteller videre om at de utenomjordiske hadde undervist meg hele tiden, på natten i en ubevisst tilstand, men nå som du er voksen skal du jobbe bevisst og være med på å spre informasjon og du vil da ha en telepatisk kontakt

Det går en måned etter dette møtet og jeg sitter og mediterer da plutselig drommen min er der. Så får jeg en forbindelse, en kontakt. Det var Star Confederation som hadde kontakt med meg. Jeg fikk et emblem som jeg gav til han i Gibraltar, og jeg spurte han hva dette emblemet representerte. Han svarte at det representerte Star Confederation.

Jeg har alltid vært skeptisk men disse opplevelsene mine gjør inntrykk på meg og jeg kan ikke si at det bare er toys.

Jeg sitter og mediterer, og er bevisst, så begynner det å skje noe med kroppen min, jeg kjenner et voldsomt sug, en veldig hjertebank, jeg føler et veldig press i hodet mitt, det er som om jeg går inn i en tunnel i en rasende fart, berøringer som pulserer, jeg føler meg som i en transportkule. En opplevelse jeg hadde, 10 år tilbake, etter at jeg hadde kommet igjennom denne tunnelen, var at jeg satt inne i en perle, en slags kule, hvor jeg sitter frosset fast og jeg kan ikke bevege meg, som om jeg var inne i et elektrisk felt. Da fikk jeg kontakt bevisst med Andromeda. De har et stjerneskip, en flate og en kommandør som heter Andromeda Rex. Han er en lysskikkelse som

Så sier han til
meg
at jeg er blitt
utvalgt
og at jeg hadde
en bevisst
kontakt
første gang
da jeg var 11
år.

manifesterer seg i forskjellige aspekt fra sin sjel. Skipet heter Z. Når denne transportkula har falt til ro så blir det bare et hav av farger og så føler jeg at det blir en åpning foran meg og da ser jeg et vesen foran meg. Han er høy, har et menneskelignende ansikt for at jeg ikke skal føle meg redd. Han gir meg handa og vi går inn i et nakent rom, som har en perlemorlignende farge og det eneste som er i dette rommet er en slags konsoll som er stoppt i gulvet og kommer opp. Så tar han meg videre inn og han gjør en bevegelse, så går en dør opp og frem kommer et kart over hele verden. På kartet står det en del røde prikker. Han sier: Jeg vil at du skal huske at alle de røde prikkene er kraftsteder og at menneskene blir trukket mot disse stedene for å meditere, for å bygge sentre grunnet de magnetiske feltene. Det er Laylines i jorden, de er uten sink med et eterisk nettverk rundt jorden og ved at man da setter energi på disse knutepunktene, vil man

være med på å åpne opp for stengte kraftsentere og dermed hjelpe å justere disse linjene. Dette er korridorer som går ut til et mye større monster som ligger langt utenfor Jorden og som har forbindelse også med Stargates ute i systemet. Og i gamle dager, på Atlantis tid, så reiste man gjennom disse Stargates eller «wormholes», disse knutepunktene som menneskene blir fort mot. Så ber han meg åpne et senter, han lager en pil fra Gibraltar på kartet opp mot fjellet, og markerer stedet. Jeg har ikke penger til å åpne et senter, sier jeg, men han sier at dette ordner seg. Det ligger en atombase under klippene på Gibraltar, her er massevis av disse antennene, det er en militærbase med en direkte link med Arabia, Marokko og Irak, en hemmelig link. Dette er et hemmelig anlegg. Det er en gasslomme under Gibraltar, forteller han til meg, for da kontinentene ble delt så ble det en ravine som går nedover i streket. Denne gasslommen er ustabil, så de har i arevis arbeidet med trykket.

Så når jeg får denne beskjednen, vet jeg ikke om at dette er reelt, men 5 år etterpå så har jeg en samtale med en ekskone til en oljedirektor som jeg forteller denne historien til. «Dette stemmer jo», sier hun til meg

Skipet Z er ikke av noen fysisk substans, det er laget av bioplasma som de skaper ut av sine tanker og kropper. Midt inne i skipet er det en slags reaktor, den er rund og den fluktuerte i farger. Der er det hager, planter og roser som er meget store. Jeg ble fort inn i mange rom hvor jeg møtte mange forskjellige utenomjordiske vesener. De som kommer til meg, er tre stykker som er helt like, de er 2.5 meter høye, tynne og lange, de har et vakkert ansikt. Noen er blå, noen er hvite.

NETI's ørs: hvordan hun er kanalisert ?

Det blir en elektrisk vibrasjon i kroppen, hjertet begynner å banke hardt og du kjenner at denne strømmen går oppover til halsen. Når jeg begynner å snakke er det en annen stemme som kommer ut. En dag ba jeg om en manifestasjon siden jeg samme dag måtte legge ned mitt senter grunnet private ting. Vi er i Gibraltar, det er min bryllupsdag, jeg ber om å få et kamera i gave og jeg får det. Vi kjører mot Marbella, ca. 1 ½ times kjøring, det er knallblå himmel, og jeg legger merke til 3 sigarformede skyer som beveger seg mot hverandre, de synkroniserer seg og går sammen. De former en

UFO-lignende sky. Den er stor og den henger lavt. Det kommer til syne et militært helikopter som sirkler rundt denne skyen, og helikopteret er som en mygg i forhold til skyen. Jeg får hjertebank, begynner å ta bilder og lurte fælt på hva dette er. Jeg kjører inn mot Marbella, og jeg løper inn i en butikk til ei venninne som jeg kjenner fra Peru, for at hun skal få se dette. Jeg løper opp steintrappa i hovhælte sko og halvveis opp føler jeg at det er noen som slår meg under knærne, jeg flyr med hodet først, jeg løfter hovre handa der jeg har kameraet festet og albuen treffer asfalten og kameraet blir brutt opp innenfra og

filmen ruller ut. Der ligger jeg gul og blå. Jeg får behandling av en lege.

Senere på kvelden var jeg og min mann på restaurant sammen med et annet ektepar. Vi kommer opp på hotellrommet etter middagen. jeg legger meg på sengen mens min mann er på badet. Plutselig er det som om jeg har et tonn over brystet. jeg får problemer med å puste. jeg kan ikke bevege meg. jeg kjenner at dette er et elektromagnetisk felt som blir satt over meg. Jeg sier dette til min mann at jeg ikke kan røre på meg og han føler selv denne samme kraften. han detter ned på senga og vi blir borte begge to.

Rauni-Leena Luukanen hypnotiserte meg et år etterpå og det kom fram at jeg henger i luften og går inn i en åpning i dette store skipet. som befant seg inne i skyen. Jeg ser noen vesener. de er små med lange armer. jeg ser de som noen lys. ikke noe ansikt. Jeg føler at noe blir stukket opp i venstre nese og det fortsetter bak i hodet mitt. Det er ikke noen nål. bare et lys som blir ført gjennom nesegangen og det har med å hjelpe min telepatiske evne. Jeg føler ikke noe smerte. bare et press. Så ser

jeg et stygt ogleansikt foran meg. med slangelignende øyne. og jeg finner da ut at dette er en hallusinasjon. et bilde som blir skapt i min hjerne og at dette ikke er ekte. Jeg får telepatisk beskjed om at det ikke er et ekte ansikt. Det blir satt inn opplevelser som ikke er ekte til de som blir bortført. for å teste reaksjonsmonsteret. Så plutselig forandrer vesenet seg og blir min «guide». Fortsatt er det ikke ekte. og det stemmer. Jeg blir tatt inn i et annet rom. og skipet er enten over Russland. eller så blir jeg vist en film fra Russland inne i skipet. dette er jeg ikke sikker på. men jeg blir vist skogene i Russland. jeg blir vist underjordiske baser. Det blir sagt: «Amerikanske scudraketter på russisk territorium. russisk og amerikansk samarbeid. jeg sier at dette ikke kan være mulig. men de svarer at det er et samarbeid. Så blir jeg vist inn i et rom der jeg føltes å bli strukket i. både lengden og bredden. dette ble gjort for å trene kroppene til å tåle hurtige omstillinger. Det kan være at det kommer en tid der vi hurtig må tas opp eller omstilles. Så blir jeg vist store beholdere hvor en slags cellekultur svever i denne væska. Det de viser meg da er cellekulturer fra oss og dem. vi leter etter denne «missing» De hadde ikke hatt suksess med å skape. Kloning utfører de og.

NETI spør avslutningsvis; når får vi den offisielle kontakt med de utenomjordiske et sted i verden, vet du det?

Det er hemmeligholdt. det er det ingen som vet når skjer. sier Bendriss.

Citizens
UFO Secrecy

UFO-organisasjon i USA klager til
myndighetene over at ingen bryr seg
om å ta UFO-observasjonene alvorlig.

Det er tidligere kjent at den amerikanske organisasjonen Borgere mot UFO-hemmeligholdelse. (CAUS) anla sak mot Forsvarsdepartementet for å få utlevert UFO-dokumenter. som Oberst Corso påsto fantes. Denne saken ble henlagt av statsadvokaten i fjor. Nå har CAUS (Citizens Against UFO-Secrecy) lagt om sin strategi overfor myndighetene. De anmelder nå myndighetene for ikke å gjøre noe for å identifisere de mange flyvende objektene som folk observerer og som de hevder skaper frykt.

CAUS' advokat Peter A. Gersten sier nå at "det er på tide at noen hos myndighetene blir holdt ansvarlige for å disse fremmede fartøyene som blir stadig sett på himmelen og noen ganger over befolkede områder. Vi forlanger å få novaktig kunnskap om hva disse objektene er og enda viktigere, deres hensikt." Han beskriver disse fartøylene som "enten triangulære, boomerangformet eller v-formet på størrelse fra et hus til en fotballbane, de beveger seg meget sakte eller tilsynelatende flyter, har liten eller ingen lyd og har mange lys rundt fartøyet.

I sin nye måte å få myndighetene på banen sier organisasjonen videre "I en tid da alle er engstelige for terroristangrep, er det alarmerende at ingen myndighet eller militær enheter er tilsynelatende bekymret for disse mystiske og tilsynelatende teknologisk avanserte fartøyene som har ubegrenset adgang til vart luftrom."

(Pressemelding 1 22 99 fra CAUS)

Ingo Swann er en av de mest kjente synske personer i USA og har lenge vært tilgjengelig for regjeringens program for forutsigelser. som han har hatt avgjørende innflytelse på utformingen av. Nå bekjentgjør Swann. som med det første vil offentliggjøre en bok. at han vil avsløre hva han vet om UFO'er og romvesener. Boken får tittelen "Penetration -om utenomjordisk og menneskelig telepati". I denne boken avslører Swann hvordan han var del av et superhemmelig regjeringsorgan. som hadde den usedvanlige oppgave "Å kontrollere utenomjordiske på månen og å undersøke de utenomjordiskes styrke når det gjelder telepati/tankekontroll". Ifølge Swann mottes denne gruppen i et underjordisk anlegg i nærheten av Washington DC. Den var så hemmelig at det ikke fantes noen dokumenter. Gruppemedlemmenes ed om hemmeligholdelse ble gitt muntlig og for en begrenset tidsperiode. og da den nylig utlopfør han. kan han nå avsløre de offisielle kunnskapene om UFO'er og utenomjordiske. I løpet av sin tjenestetid i dette hemmelige organet. ble Swann en gang sendt til Alaska. hvor han kunne observere en trekantet UFO i nærheten. Swann ble fortalt at slike objekter dukket regelmessig opp i det området. Swann uttaler at han er bekymret over at menneskelig telepati er av slik underutviklet natur i motsetning til den fullt utviklete telepatiske evnen som de utenomjordiske har.

(Magazin 2000plus 1999/2)

Kan virkelig utenomjordiske infiltrere vårt samfunn og gå ubemerket iblant oss?

MERKELIGE HENDELSER

av Preston E. Dennett

Oversatt av Asbjørn Arntsberg

Helt siden UFO'enes moderne tid begynte sist på 40-tallet, har menneskehetens forhold til utenomjordiske vært økende og gradvis utviklende.

Det som først begynte som en fjern observasjon av merkelige fartøy har nå fullt utviklet seg til bortførelser. Imidlertid, ettersom tiden går, fortsetter vårt forhold til UFO'er å forandre seg. Folk rapporterer nå tilfeller av en avgjort alarmerende natur.

For det meste har utenomjordiske holdt seg borte fra menneskelige anliggender eller forhold. Bortførelser blir gjort i det skjulte, og observasjoner ved store industrielle sentre er relativt sjeldne. Imidlertid har det nylig vært flere rapporter av en ny type kontakter. I disse tilfeller er mennesker ikke tatt om bord i en UFO. De har heller ikke kontakt i soverommet hvor et romvesen viser seg i deres hjem. Snarere i disse tilfeller møter disse menneskene romvesener på offentlige steder, noen ganger midt på lyse dagen!

Kan virkelig utenomjordiske infiltrere vårt samfunn og gå

iblant oss ubemerket og uten at vi legger merke til det? Dette høres sprøtt ut, men det er nøyaktig hva som ser ut til å skje. La oss se på noen få tilfeller.

Tilfelle nr. 1: Utenomjordiske i en bokhandel ?

Whitley Strieber's bok, *Communion*, tok verden med storm, og tilbrakte flere uker på *The New York Times* bestselgerliste. I slutten av januar 1987 var forlagsredaktør for Morrow Book, Bruce Lee og hans kone, hos bokhandleren i New York og beundret den nye eksponeringen av Strieber's bok da noe veldig underlig skjedde.

Som herr Lee sier. "Jeg la merke til at et par kom inn i butikken og satte kursen direkte mot *Communion*. Jeg mener, du kunne se dem komme inn - og de visste på forhånd hvor boken var, man kunne nemlig ikke se boken fra gaten - og de kom inn og gikk rett bort til hyllen hvor boken var. Høyst usedvanlig, hvis du skjønner hva jeg mener ... de var ikke høye... og de var helt inntullet. Lange skjerf, ulluer som man trer nedover, og de fant

frem et eksemplar av boken, og de begynte å bla raskt i gjennom den...og det var tydelig at de også var hurtiglesende. Og de kunne si, "Å, der har han misforstått, der har han misforstått."

Da han var personlig involvert i publiseringen av boken, nærmet herr Lee seg paret og spurte dem om hva som var galt med boken. Som herr Lee sier, "Jeg tror det var kvinnen som kikket opp. Hun hadde på seg disse store

Tanken på at ET'er går iblant oss kan selvsagt ha en uvennlig eller kjølig virkning.

svarte solbrillene som jentene beholder oppi haret sitt. Og de gjemte liksom ansiktet sitt. Men herregud, bak de sorte brillene var der to fordomt store øyne. Og jeg mener det var to **store** øyne. Og de var mandelformet. Du vet hvordan det er når du moter noen første gangen, så kan du ofte få en øyeblikkelig reaksjon? Vel, harene i nakken bare reiste seg. Jeg fikk følelsen av at jeg var i øyekontakt med noen som ikke likte meg i det hele tatt. Jeg fikk faktisk det inntrykk at jeg var uønsket omkring der... Jeg gikk og hentet min kone og forsvant ut i en helvetes fart. Jeg skal nesten, og sa, "Så du det pare?" og min kone sa, "Selvfølgelig så jeg det paret." og jeg sa, "Vel, de så ikke ut som mennesker!" Og hun sa, "Vel, du er gæern"...det var faktisk et skikkelig intenst sjokk."

Herr Lee rapporterer at det var faktisk ikke noe synlig hud i det hele tatt på skikkelsene. Som han sier, "[De var] korte av vekst... de hadde på seg støvler, og det var på en måte vanskelig å si hva som var der med de luene, hva de hadde (på seg) under alle de klærne. Og du kunne selvfølgelig ikke se hendene fordi de brukte hansker."

Men hva som var mest forbløffende, var hastigheten som disse to "folkene" var i stand til å lese. Som herr Lee sier, "Du vet når noen leser noe og samtidig forstår det, og sidene de leste ble skiftet meget, meget raskt". (Conroy, Ed. *Report on Communion*. New York: Avon Books, © 1989, pp18-20.)

Så utrolig som det høres ut, så var herr Lee og hans kone begge vitne til hva som viste seg å være utenomjordiske som kunne forkle seg tilstrekkelig for å bli regnet som menneske, i hvert fall i byen New York.

Strieber sier om Lee's kontakt (encounter). "Herr Lee føler at episoden har bragt ham ingenting annet enn en uvelkommen avsløring... Denne tilsynkomst var, tror jeg, så nært publikum og en fysisk bekreftelse av deres

eksistens som «de besøkende» til nå har kommet". (Strieber, Whitley, *Transformation: the Break-through*. New York: Beech Tree Books, © 1988, p223.)

Tilfelle nr. 2: En utenomjordisk butikkentorist.

Et annet bisart tilfelle av et romvesen på et offentlig sted, hendte en kvinne, som vil være anonym, i desember 1984. Ifølge hennes egen forklaring hadde hun og to arbeidskollegaer nettopp stengt kontoret rundt 11-tiden på kvelden, og gikk langs gaten, i retning mot en liten butikk. Ifølge kvinnen, "Akkurat da jeg nadde hjørnet, viste plutselig tre rødfargede lampekuler seg, med størrelse og form som et egg, i en sirkel rundt meg. De svevde raskt rundt meg, i knehøyde... Jeg er en stor og kraftig kvinne og folsom overfor skoyerstreker, så jeg kikket etter for å se om noen prøvde å spoke med meg. Jeg tenkte kanskje Tim og Harry [hennes arbeidskollegaer] brukte lommelykter med rødt lys for å forvirre og skremme meg. Jeg sa etter og sa dem begge stå på den andre siden av gaten, og jeg ropte på dem. "Hva er det dere driver med?" Begge stirret undrende tilbake på meg som om de ikke skjante hva jeg mente.

Mallos og forbløffet satte hun kursen hjem, men stanset ved en "deli"-butikk, et bakeri, i nærheten. Det er nå tingene går fra merkelige til bisarre. Bare minutter etter at hun hadde sett de merkelige lysene. Og da sier hun, "Alle karene bak disken ved Deli-butikken kjenner meg: Jeg pleier å være der ofte, men den natten var det en ny kar som jeg aldri har sett før. Han var meget høy - minst 190-195cm. Hans utseende var iøyenfallende: han så ut til å være en kombinasjon av afrikansk, orientalsk, og nordisk blod. Huden hans var meget blek med en gulaktig teint, og haret hans

var negroid, med tett, krusete krøller, med unntak av at haret var hvitefarget. Han hadde en bred munn og meget store, uvanlige øyne, gullmyntfarget, mandelformede og skråstilte. Han hadde på seg en hvit uniform som en "deli-man". Jeg var den eneste kunden og vi var alene i butikken. Jeg satte melken på disken og spurte etter sigarettmerket mitt. Jeg nevnte til ham at han måtte være ny der siden jeg kjente alle de andre, og han smilte meget hyggelig og stirret meg rett i øynene med et søkende, langt blick. Da han ga meg tilbake vekslepengene, la jeg merke til at hendene hans var meget glatte og at fingrene var meget lange. Han syntes å se tvers gjennom meg og inn i den snefylte natten da han sa, "Det skjer ikke så ofte, men når det skjer, er det meget skremmende." Kvinnen ble forvirret av bemerkningen, og tenkte at han kanskje mente snøen, men mannen så på henne som om han sa, "Skjønner du ikke hva jeg mener?"

Kvinnen forlot butikken, og forsøkte å glemme hendelsen. Det var, imidlertid, ikke over enna. Den neste dagen på jobben trengte hennes arbeidskollegaer Tim og Harry henne opp i et hjørne og forlangte å få vite, "hva var de røde lysene som omkranset deg i går kveld?"

En av dem mente at det lignet på et band med ild som fór i spiral rundt kroppen hennes. Damen kunne bare trekke på skuldrene og innrømme hennes egen radvillhet. Hun bestemte seg imidlertid for å besøke Deli-butikken igjen og se om den merkelige nye ansatte var der. Da hun kom dit var det imidlertid ikke noe som tydet på at den høye, pussig utseende mannen var der. Ikke nok med at han ikke var der, den regulære ansatte benektet voldsomt at det var noen ny ansatt der. De sa rett ut, "Det finnes ingen ny kar". Tross hennes protester, "deli"-arbeideren insisterte ikke bare på at det var ingen nyansatt, ingen

av dem husket henne komme inn i Delien i gar kveld!

Dermed hadde damen igjen muligheten om at hun hadde stott på en utenomjordisk på en meget usannsynlig plass. (Strieber, Whitley & Anne Strieber (editors.) *The Communion Letters*. New York: Harper-Prism. © 1997. pp196-197.

Tilfelle nr. 3:

En utenomjordisk haiker

Lisa Arrons fra Fort Meyers, florida, USA, rapporterer enda en bisarr opplevelse som involverer "aliens" gaende iblant oss.

En kveld på midten av 90-tallet var hun på vei hjem i bil da hun fikk øye på en metallisk rund gjenstand. Kort etter å ha sett gjenstanden, oppdaget hun at ca. en time var borte fra hukommelsen, som hun ikke kunne gjøre rede for, og hun oppdaget at hun kjørte inn til en bensinstasjon. Hun var forstaelig nok forvirret og prøvde å finne ut hva som hadde skjedd med henne da hun gikk for å betale for bensinen.

Men det var på dette tidspunkt at tingene gikk fra det bisarre til det utrolige. Som Lisa sier, "Da jeg gikk tilbake til bilen min... sto en mann der og lente seg på bilens bagasjelokk. Dette er pinlig...han var bare deilig! Flotte blå øyne! Han snakket til meg. Jeg stoppet og stirret på ham. Han smilte. Jeg stammet og kunne ikke tro min egen munn da jeg spurte om han ville bli med på en biltur. Jeg har aldri, noensinne gjort en slik spro ting for, men han var annerledes. På en måte kunne jeg ikke stoppe meg selv. Jeg tok ham med hjem til huset mitt.

Lisa kunne ikke forstå hennes egen oppførsel for hun hadde ikke for vane å plukke opp menn, uansett hvor vakre de måtte være. Men av en eller annen grunn, hadde Lisa ikke kontroll over sine lyster. For hun visste ordet av det, var de begge i soverommet hennes og hadde

sex. Igjen, tingene gikk fra det fantastiske til rett og slett utrolig. Som Lisa sier, "...senere samme kveld folte jeg at han sto opp fra sengen. Nattelyset i soverommet mitt var på, og jeg kunne se han stå naken ved siden av et figurspeil. Det neste sekundet er fastbrent i minnet. Speilbildet var helt uvirkelig. Hva jeg så var bildet av en liten mørk skapning med stort hode og enorme øyne. Han gikk inn på toalettet og var ute av syne. Da jeg til slutt kikket inn på toalettet, var han ikke der, og det er ikke noe vindu på toalettet. Jeg vet dette høres sprøtt ut..." Walters, Ed and Frances Walters, *UFO Abductions in Gulf Breeze*, New York: Avon Books, © pp273-274.)

Tilfelle nr. 4:

En utenomjordisk teltturist

Kathie Davis (aka: Debbie Jordan Caubel) var et sentralt vitne i Budd Hopkins' velkjente bok *Intruders*. Hun hadde en hel rekke UFO-opplevelser som spenner fra kontakter tidlig i barndommen til hele bortførelser med tap av tid. En av hennes plutselige kontakter viser imidlertid hvor lett det er for romvesener å vandre iblant oss.

UFO-nauter kan tilsynelatende komme inn i våres hjem etter forgodtbefinnende.

Den 4. juli 1975 var Kathie og noen andre venninner på telttur i Rough River State Park i Kentucky, USA. Hun og hennes venninner snakket sammen i walkie-talkie med noen typer. Plutselig så ble opplevelsen merkelig. Som Debbie sier, "De vi snakket med på walkie-talkien ønsket å komme og besøke oss, og jeg sa til dem hvis de kunne finne oss var de velkommen".

Som om de kom ut av tomme luften var plutselig fyrene der, men, som Debbie sier, "det var på en måte meningsløst...For det første kunne vi aldri i ettertid finne ut av hvordan de først fant oss, især, fordi da vi snakket med dem over walkie-talkien fortalte vi dem aldri hvor de skulle gå hen for å komme hit. Det var til og med ikke noe navn på veien der i området, så jeg kunne ikke ha forklart det selv om jeg ville det. De dukket plutselig opp, av det jeg kan huske, i en gammel, skranglete bil.

Debbie og hennes venninner så hva som syntes å se ut som fire normalt utseende unge menn. De hadde på seg blå skjorte, og alle så veldig like ut. Bare den ene av dem sto for snakkingen selv om de oppholdt seg i hytten i timesvis.

Den ene som viste seg å være "lederen" var, ifølge Debbie, "...virkelig sot...Han hadde et rundt ansikt og blå øyne, helt lyse og lyse brunt, liksom blondt farget hår...med krøller ned til skjortekragen."

De fire mennene satt sammen med Kathie's veninner i ca. fire timer. Hele den tiden så de ut til å være normale. Imidlertid, ved tilbakeblikk, husket Kathie flere merkelige detaljer.

Forst av alt så var det den blonde typen som sto for snakkingen. Som Debbie sier, "de to andre typene liksom bare sto der. Den ene sto ved døren. Jeg tror ikke de sa et ord i det hele tatt."

Debbie's venninne. Sam sa at de to typene sto "lik som noen voktere mens den blonde typen hadde foringen på det hele."

En annen pussig detalj som kom frem senere var ikke bare den kjensgjerning at typene var i stand til å finne dem, men hvordan de nærmet seg. Som Debbie sier.

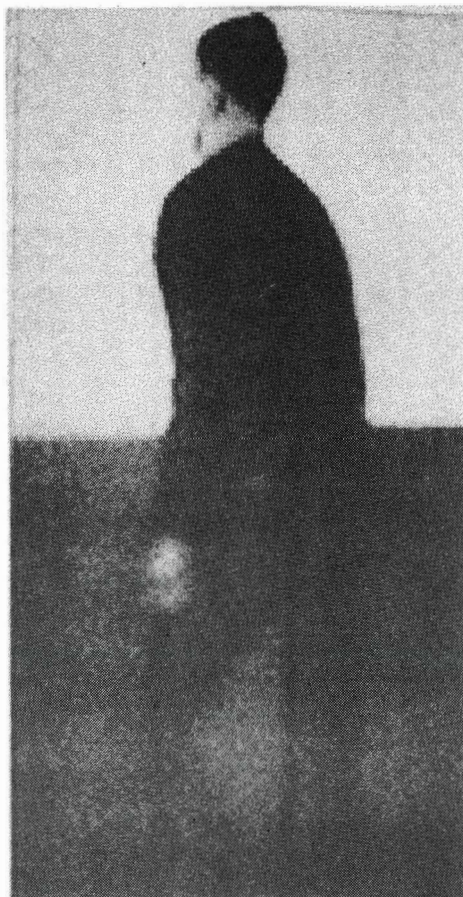
Hun beretter også at han "smilte med øynene". Hopkins sier om dette. "Det er en frase jeg har hørt i andre UFO-saker."

Men sannsynligvis den merkelige detaljen var når Debbie først tok den underlige besøkende inn i hytten hennes. Det var svært sent og hun var redd for å vekke alle opp. Da hun kom inn, ble hun konfrontert med et syn så bisart, igjen, hun kunne knapt forstå det. Som hun sier "Jeg var sikker på at noen av dem ville ha gått til sengs, siden det var så sent, men de var oppe alle sammen, de bare satt eller sto der, og TV'n var ikke engang slutt på... De sto bare helt stille, skjøner du, uten en bevegelse, lik som de knapt var vakne, og de sa ingenting. Og jeg følte meg litt rar i hodet, midt i mellom øynene, og så pratet den blonde typen og alle lik som kom til live, og begynte å snakke og rore på seg. Det var virkelig nifst, det virket som om de hadde sovet eller noe lignende."

Denne detaljen kjennes igjen av mange UFO-forskere. Som Hopkins

sier. "Det vi har sett, som er en av de fundamentale monstre i UFO-bortforelser, hører med til (modus operandi), er den muligheten de som bortfører har å "kople ut mennesker" (slå av), som det var, så lenge operasjonen varer... Denne skinnede tilstand (suspended animation) er blitt rapportert i bredt omfang i forskjellige situasjoner av UFO-forskere, og med varierende antall av involverte bortførere."

Til slutt forlot de underlige besøkende hytten, og alle gikk tilbake for å sove. Det var ikke for mye senere at Debbie

oppdaget at det var mange uforklarlige hendelser som skjedde den kvelden. Og senere erfarte Debbie et forbløffende etterspill fra den hendelsen. (Hopkins, Budd, *Intruders: The Incredible Visitation at Cople Woods*. New York: Random House, © 1987, pp90-98).

Tilfelle nr. 5: En utenomjordisk på bussen

I 1983 hadde Debbie Jordan enda et tilfelle av en kontakt med hva som kan ha vært en utenomjordisk maskert som et menneske. Hun hadde ennå ikke gått igjennom en regressiv hypnose for å fremkalle sine opplevelser, men var ganske klar over at et eller annet merkelig foregikk. Hun hadde flere UFO-observasjoner på nært hold, noen hendelser involverer manglende tid, og andre holdepunkter peker i retning av hennes involveringer med UFO-fenomenet.

Den pågjeldende natt hadde hun nylig kontaktet Budd

Hopkins for å diskutere opplevelsene sine, og var forstaelig nok oppskaket og forvirret av opplevelsens bisarre vending. Hun kom tilbake fra besøket hos Budd Hopkins i New York City og tok bussen hjem. En eller annen plass i Pennsylvania, steg en merkelig passasjer inn i bussen.

Debbie prøvde å holde plassen for seg selv, som hun sier. "Plutselig, folte jeg meg veldig rar. Denne prikkende fornemmelsen kom over meg, og jeg fikk en tydelig følelse av at noen entret bussen som jeg måtte se. Jeg smugkikket over baksiden av stolen foran meg, og hva jeg så, tok nesten pusten fra meg. Der sto den vakreste mann jeg noensinne har sett. Og han kikket rett på meg mens han gikk opp trappene på bussen! Det var som om han visste at jeg var der for han kom på bussen. Han var minst 190 cm høy, middels bygd, men tynn. Han hadde medium blondt bolgete hår i skulderlengde, stålblå øyne, og den mest perfekte ansiktsform jeg noensinne har sett."

Den merkelige mannen satte seg omsider ned ved siden av Debbie, og så fulgte den underligste bussturen i hele hennes liv. Mens de snakket la hun merke til mange underlige detaljer om mannen. Som hun sier. "Jeg merket meg at stemmen hans var meget myk og glatt og syntes å snakke med en slags allsang (sing-song) aksent. Den var veldig svak. Så svak, faktisk at jeg trodde først at han gjorde det bare for min del. Jeg spurte ham hvor han kom i fra... han sa han var fra "i nærheten av Sverige". Det hørtes nesten meningsløst ut. Det hørtes ikke ut som svensk aksent for meg."

En annen pussig detalj, som Debbie sier. "Jeg la merke til etter en stund at han aldri sa ut til å ha noen form for skjeggvekst, til tross for det faktum at vi var sammen i mer enn 17 timer. Jeg merket også at hver gang han berørte meg, men forsiktig, på armen, eller

ansiktet, var beroringen hans eksepsjonell varm, og jeg kunne kjenne at varme flöt gjennom hele kroppen min, som roet og beroliget meg. Jeg tenkte ikke over da hvor uvanlig alt dette var."

På slutten av bussturen gikk to av dem til en fastfood restaurant. Atter en gang la Debbie merke til flere uvanlige oppførsler. Som hun sier, "Da vi begynte å bestille, snudde [han] seg mot meg og spurte meg om hva som var forskjellen på bacon og polse. Sa spurte han meg hva han burde spise. Jeg sa til ham hva som var forskjellen mellom de to matsortene og jeg sa de var begge gode nok for meg. Han fortsatte å bestille bortimot en ting av alt fra menyen. Da han sa hvor liten appelsinjuice-kartongen var, klaget han høyt og bestilte fire av dem. Jentene som ventet på oss sa på ham som om han var et slags grønnharet romvesen. Jeg var litt flau over oppførselen hans..."

Da tenkte Debbie etter hvor mye hun likte denne karen, og at hun kunne ikke leve uten ham, men at det kunne tenkes hun aldri så han mer igjen. I samme øyeblikk, sier Debbie, han sa, "ikke bekymre deg, vi vil møtes igjen"

En annen merkelig situasjon, som Debbie sier, "Vi bestemte oss for å gå til busstasjonen. Vi passerte en gruppe mennesker som

Jeg vedder på at vi var litt av et syn, han så høy, og jeg så liten, men blikket vi fikk fra dem var til og med mer merkelig enn at de la merke til våre forskjeller i høyde

Faktisk så var de totalt stumme av forbløffelse. Jeg snakket til [ham] da jeg la merke til dem. Det var som om jeg snakket med meg selv og de trodde at jeg var spro."

Flere merkelige hendelser skjedde etterhvert. Da hun gikk på dametoiletet fulgte han henne inn, tydeligvis så skjønte han ikke at menn ikke hadde lov

til å gå på dametoiletet. Han forsto ikke hva kvalme og oppkast var, og uttrykte fullstendig fascinasjon da han ble presentert med en "Pepto Bismol" pille. Han var også henrykt av de fargerike magasinene, og insisterte på at Debbie skulle kjøpe et magasin til ham.

Det var andre merkelige detaljer, men alt dette fikk Debbie til å undre seg over hvem denne merkelige mannen var?

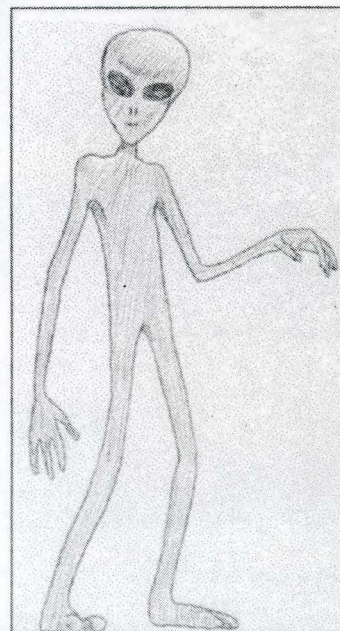
Overraskende, med hjelp fra Budd Hopkins, så oppsporde hun ham til Cincinnati, Ohio.

Han viste seg å være et vanlig menneske fra jorden, med unntak av, ifølge en venn, uttrykte han en sterk interesse for "det okkulte paranormale fenomen, innklusiv UFO-er." Og han hadde til vane å "ta-av", noen ganger i lengre perioder, som i flere år, og ingen ville vite hvor han var, eller om han var i live. Omsider kunne han komme tilbake som om han aldri har vært borte uten å si i fra hvor han har vært all den tid."

Og der slutter historien nå. For øyeblikket, ifølge Debbie, er gentlemannen tilsynelatende på en av sine lange reiser og han kan ikke lokaliseres. (Jordan, Debbie and Kathie Mitchell, *Abducted: The Story of Intruders Continues*, New York: Dell Books © 1995, pp46-57.) (siste del forts. i neste nr.)

ZEONERNE KOM MED SVARENE PÅ MANGE AV UNIVERSETS GÅTER. MEN S VEBJØRN, DESSEVERRE, KOM, MED TYKKE BRILLER OG DAKTØVEVER.

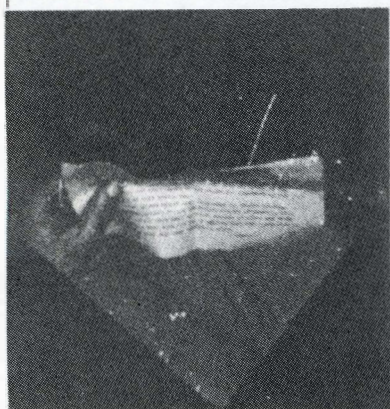
Kr. 495,-

Meget stilig ALIEN-klokke,

1 års garanti. Butikkpris hos Arts of Time 825,-

Memo avslører general Roger Ramey som en løgner....

Det var en flygende tallerken som styrtet
4.juli 1947 utenfor Roswell, New Mexico.

Bildene fra pressebriefingen angående Roswellsaken 8.juli 1947 inneholder viktige
indisier på at det var en flygende tallerken som styrtet og ikke en værballong.

av Pål Aune

Sommeren 1998 ble RPIT (Roswell Photo Interpretation Team) dannet. En gruppe av fotoeksperter fra flere land bestemte seg for å analysere bildene hvor general Roger Ramey holder et memo i hånden samtidig med at de såkalte vrakrestene fremvises. Ved å bruke topp moderne fototeknikk kunne RPIT-teamet "blåse" opp bildene slik at deler av skriften på memoet kunne leses og at detaljer ved vrakrestene kom frem.

Bakgrunnen for dette prosjektet er at fotografen, James Bond Johnson, som tok bildene, har i ettertid blitt utsatt for mistanke om å være med på tilsloringen av hva som virkelig skjedde i Roswell. Lederen for RPIT-teamet, Ronald Regehr, en ingeniør med spesialitet på området konstruksjon av satellitter, inviterte til en nærmere granskning av bildene og at Internettet skulle brukes som kontakt-middel for å sikre fremgangen av prosjektet.

De originale negativene ble fremskaffet fra University of Texas, Special Collections Division, ved Arlington Libraries. Bildene ble så skannet med meget høy oppløsning og overraskende

resultater viste seg umiddelbart. Ikke bare kunne deler av memoet tydes, men noen av vrakrestene viste seg å være noe annet enn rester fra en styrtet værballong.

Ved å gå tilbake i tid og forsøke å rekonstruere scenen fra general Roger Rameys kontor den 8.juli 1947 kan man bedre forstå de fremkomne anomaliene på bildene etter RPIT-teamets analyse. Følgende scene utspiller seg denne brennhete sommerdagen i Texas: Major Jesse Marcel, Oberst Thomas J Dubose og Område-offiser Irving Newton befinner seg i gen.Rameys kontor, og holder på å pakke ut

U.S. ARMY TO EXAMINE A "FLYING DISK"

FROM OUR CORRESPONDENT

WASHINGTON, JULY 8

After an Army announcement from Roswell, New Mexico, that an object resembling a "flying disk" had been found there, the commander of the Eighth Air Force said here to-night that the object was being sent to the research centre at Wright Field, Ohio, for examination.

fra esker en rekke ekte vrakester fra Roswell-styrtet da Ramey selv ankommer. Tilstede er også fotografen James Bond Johnson, utsendt fra Fort Worth-avisen Star Telegraph, som hjelper Marcel, Dubose og Newton å arrangere vrakrestene for fotografering. Inn kommer Ramey med et memo i hånden. Et memo han ikke har fått tid til å lese grunnet oppstyret av journalister fra aviser verden rundt som vil ha tak i ham. Hadde han lest dette memoet

på forhand ville aldri disse bildene blitt tatt. Men 52 år senere kan moderne fototeknikk avsløre hva som ligger skjult i akkurat disse bildene.

Av memoet som Ramey holder i hånden kan det leses...***ARY W...ROSWELL...AS THE...4 HRS THE VICTIMS OF THE WRECK...YOU FORWARDED TO THE...AT FORT WORTH, TEX...THE DISK...L...AT 0984

AKNOWLEDGES...EMERGENCY POWERS ARE NEEDED SITE TWO S.W.MAGDALENA, N.MEX...MIDDAY
BASE TOLD NEWSPAPER SEGMENT OF STORY...ASK...SAFE TALK...FOR MEANING OF STORY AND
MISSION...EVEN PUT THEORY WEATHER BALOONS SENT ON THE...RADAR WERE...AND
LAND...CREWS...TEMPLE. Disse fragmentene skulle vel være nok til å forstå at det ikke dreide seg om en styrtet
værballong, men en WRECKED DISK med VICTIMS.

Neste betydningsfulle side ved disse bildene dreier seg om vrakrestene. Etter at den
høyopploselige scanningen var foretatt kom det til syne merkelige hieroglyfer eller
symboler på bjelkene som synes på bildene. RPIT-teamet fant at intet ved
vrakrestene kunne identifiseres som rester fra en MOGUL-ballong. Restene viser i
stedet et folie-liknende materiale som er dekket med organiserte symboler eller
glyfer. Bjelkene på bildene viser seg å være laget av et keramikk-liknende
materiale, og også disse er dekket av symboler eller glyfer. En MOGUL- eller
RAWIN-ballong er laget av aluminiumfolie, neopren, balsatre og nylontrader, samt
at instruksjonene for bruken av ballongene er på engelsk. Intet av dette er synlig på
bildene.

Med dette sensasjonelle
gjennombruddet kommer det til å bli
nær sagt umulig på en troverdig måte
å bortforklare hendelsen i Roswell
som bare en nedstyrtet værballong.
RPIT-teamet jobber fortsatt med
bildene for om mulig å kunne finne

flere beviser for at det som styrtet den 4.juli 1947 i New Mexico var et
utenomjordisk fartøy.

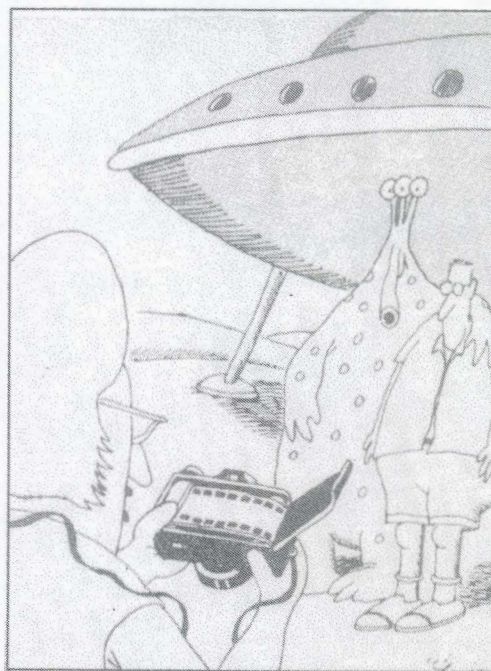
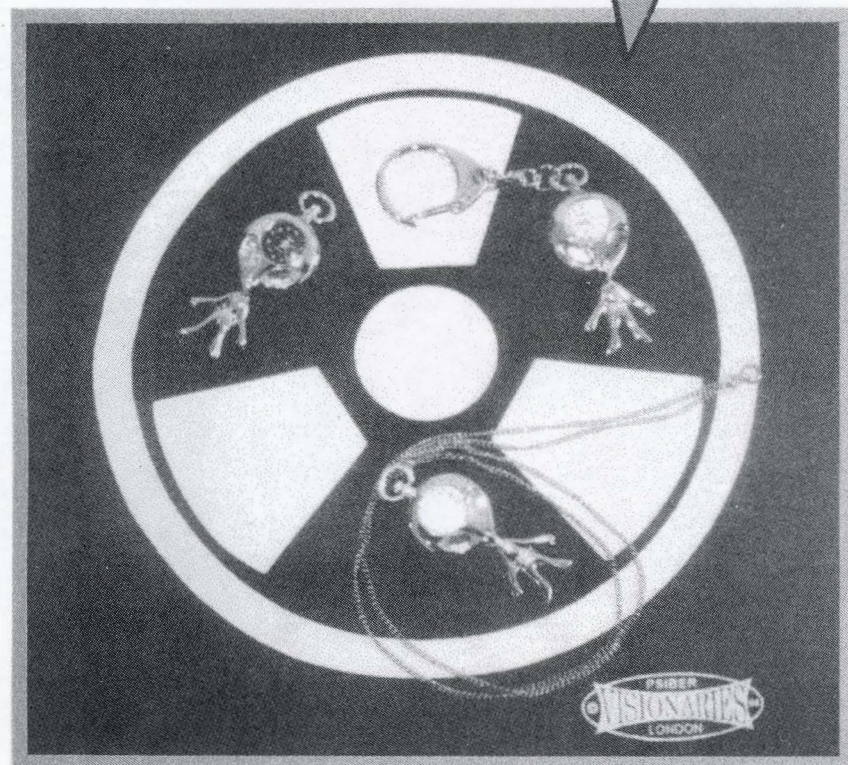
Kilde: UFO-Magazine Mars April 1999, <http://adm2.ph.man.ac.uk/ftw-pics/index.htm>

**ALIEN-klokker som nøkkelring
eller som halshjede.**

Noen av klokkene har tallskive som
forandrer farge med temperaturen.

1 års garanti.

Butikkpris hos Arts of Time 525,-

Jada, jada Alfred...det er film i kameraet !!!!

Hvordan Holde På En Hemmelighet

Oversatt av Asbjørn Arntsberg, fra Alien Encounters issue 24

Du vet at UFO-er og utenom-jordiske eksisterer, og du vil holde dette hemmelig. Spørsmålet er hvordan gjør du det?

Christopher Kenworthy
undersøker metoder og teknikker som kan bli brukt for hemmeligholdelsen.
(Keeping the Secret)

Skeptikerne argumenterer med at verdens regjeringer ikke dekker over en utenomjordisk realitet, fordi de ville ikke kunne holde på en så stor hemmelighet.

Denne artikkel vil allikevel bestrebe seg på å vise hvordan hemmeligheten blir holdt skjult.

Det er lekkasjer, som vi vet, men også mange mektige teknikker som blir brukt til å dekke over sannheten. Jo mer du vet om disse, desto mer kan du anta når sannheten om UFO-er blir holdt skjult.

1. TRAKASSERING

Skjønt vi ofte hører om Men In Black trakassering av vitner, som forteller dem at de holder deres historier for dem selv, det er en mye mer skummel form for trakassering som angivelig pågår. Mange UFO-journalister og forskere støter på trakassering av forskjellig art som varierer fra den minste ting til den truende form.

Det er ingen måte å bevise at denne trakassering er utført av security services, eller dem som søker undertrykke UFO-kjennskap, men det er bestemt mange lavstatus-rapporter og historier med denne type behandling. Det ser ikke ut til å skje med vanlige journalister, men kun dem som utforsker UFO-er. Post er ofte tuklet med på en innlysende måte, og noen ganger kan det skje at du ikke får post på en uke, kun ved at alt å ankomme på en gang.

Av og til er det helt klart åpnet og igjenklisset med klebrig "tape". De fleste mennesker med litt kjennskap til spionasje er klar over at det er mulig å åpne og lukke brev uten at det blir lagt merke til det, så denne type skjult brevklussing kan kun ses

på som trakassering.

Likeledes, ideen med at din telefon avlyttes er mer alvorlig, men små ekko's, banking og forvrengning kan få dette bort. Mange folk involvert i Kornsirkel- forskning sist på 80-tallet har rapportert slik "støy", og flere UFO-forskere har privat innrømmet at de føler de blir plaget. Noen ganger tar trakassering en mer alvorlig tone, med anonyme trusler mottatt i brev eller pr. telefonen. Disse viser seg vanligvis på den måte at noen med en sterk utenlandsk akksent sier at du skal holde deg unna.

Disse hendelser nærmer seg farseaktig, kanskje i et bud på å diskreditere forskerne som rapporterer dem.

Noen ganger tar trakassering en veldig direkte form, når forskerne er ute i felten. Det er utallige historier at skywatchers eller Kornsirkel-observeratører som blir utsatt for lavtflyvende Black Military Helicopters. Det er fremstilt som beskrevet av noen at disse luftfartøyer flyr lavt i terrenget med deres lyskastere rettet mot Skywatchers, i scener som man husker fra "nærkontakt av 3. grad". En variasjon av dette skjer når forskerne blir forfulgt nær UFO "hot-spots" av en bil uten nummerskilt. Dette har blitt rapportert mange ganger i Wiltshire og Hampshire, vanligvis når en spesielt god historie blir gransket.

I noen tilfeller ser man okkupantene av de merkede bilene fotografere nummerskilt. Det er velkjent at slike taktikker egentlig ikke er overvåkning, men et forsøk på å skremme forskere. Denne type trakassering kan bli sett på som et godt tegn, som betyr at du nærmer deg informasjon som er verd å vite.

2. OFFISIELL UNDERSØKELSE

Ved å late som om man undersøker UFO-er, og deretter avvise saken, myndighetene er i stand til å diskreditere mange ekte fenomener. Den offisielle (og formodentlig uttømte) etterforskning av Roswell-krasjet i hovedsak. Ved å late som å etterforske et krasj, får de den gjennomsnittlige mann i gata til å tro at, i det aller minste, kan de ikke neddysses en så enorm stor hemmelighet.

Det amerikanske Project Blue Book, som gransket UFO-er fra 1952 og framover, har blitt avvist av mange forskere som en måte å dekke over realiteten av UFO, ved å latterliggjøre de fleste saker som usanne. Etter 17 år ble Blue Book avsluttet, sitert ved mangel på UFO-beviser som hovedårsak for deres avslutning. Skjønt ufologer vet at det er tusener av saker verd å undersøke, dette enkle utsagn og manglende interesse for Blue Book har ledet publikum til å tro at det var ingenting mer der ute å tro på.

3. MANGLENDE OFFISIELL INTERESSE

Følgende offisielle interesse, så er det standard praksis for regjeringen å late som om at de ikke bryr seg om UFO-er. Selv om uforklarlige objekter gjentatte ganger er sett i våres luftrom, og "MoD" (og det's fremmede ekvivalenter) påstår at dette er av ingen interesse.

Dette er nok til å overbevise mange mennesker med intet mer enn forbigående interesse for UFO-er at fenomenet kan ikke være så viktig.

4. DRAPSTRUSLER

Drapstrusler er sjelden når det gjelder hemmeligholdelse, men det skjer. Det er neppe en UFO forsker omkring som ikke har mottatt tilfeldige dødstrusler pr. post, men disse er utført av en som vil vise seg eller er rivaliserende forsker.

De virkelige trusler skjer nær hemmelige baser slik som Area 51 (område 51) hvor skiltene tydelig viser at man kan bli skutt eller drept hvis nødvendig. Tross det så er det nok for den besluttomme forsker å holde seg vekk fra områder hvor det pågår testing av UFO-teknologi.

5. MILITÆRE ANTYDNINGER

Å testflyve nær UFO-hotspots og følge etter masseobservasjoner av UFO-er er vanlig avledningsmanøver. Dette er spesielt nyttig ved involvering av flyfarkoster som svakt kan ligne på de nevnte UFO-ene.

I det siste er det blitt påstått at overflyvninger med flyet Eurofighter over Lancashire (med dets lange triangulære ruvende vinger) vil få folk til å tro at den lokale observasjon av svarte triangler faktisk ikke er noe annet enn Eurofighter.

SKEPTIKERE ARGUMENTERER MED AT VERDENS REGJERINGER IKKE DEKKER OVER EN UTENOMJORDISK VIRKELIGHET FORDI DE KAN IKKE HOLDE PÅ EN SÅ STOR HEMMELIGHET.

6. IKKE-ERKJENTE SPESIELLE TILGJENGELIGE PROSJEKTER

(ACCESS PROSJECTS)

Det er påstått av Dr Steven Greer fra CSETI, at noen hemmeligheter er blitt gjemt så dypt at tilogmed de som styrer organisasjoner som CIA kanskje ikke vet hva som foregår.

Nøkkelordet her er "ikke-erkjente" (unacknowledged). Så snart et prosjekt er satt i gang, er det påstått at folk som jobber med det prosjektet har lov til å lyve om dets eksistens selv om de blir spurt av offiserer av høyere rang.

På denne måte kan rekonstruksjon av UFO-er, testflyvninger av UFO-baserte fartøy og kommunikasjonsprosjekter bli utført av små arbeidsgrupper som kun står til ansvar for dem selv.

Du lurer kanskje på, hvorfor, snakker ikke disse folkene rett ut? Antakeligvis fordi det vil være for farlig å gjøre det under normale forhold. Uansett så har Dr. Greer klart å få overbevist noen folk til å komme frem og fortelle deres historie.

Skjønt det er vanskelig å bevise at deres historie er sann, er det en bemerkelsesverdig konsistens, innebærer det at det blir utført halvprivate og fullstendig hemmelige UFO-prosjekter.

7. BEHOVET FOR Å VITE

De som jobber med UFO-relaterte prosjekter er ikke alltid blitt fortalt hele historien. Vi får ofte det inntrykk at når noen trer inn i et hemmelig regjeringsprosjekt, får se utenomjordiske lik, utenomjordiske tatt til fange, bilder eller videoer av UFO-er, rekonstruksjon fra vrakrester ved krasj etc.

Faktisk, fra de historiene man har samlet inn så langt, ser det ut til at slik informasjon blir kun avslørt ved strenge "need to know" basis. I noen tilfeller, har folk faktisk blitt villedet, og blitt fortalt at de jobbet med "utenlandsk" teknologi, fått tak i av spioner, snarere enn utenomjordisk teknologi. Ved å holde kunnskapen begrenset, har ingen mulighet til å gå ut fullt offentlig med dette.

8. INFILTRASJON

Spioner er ikke bestandig så hemmelige som James Bond. Det er mange rykter, og solide beviser, som indikerer at det er mange etterretningsagenter, alene ansatt for å diskreditere det paranormale.

Fra den ytre fasade ser de ut som alminnelige mennesker, med en intens interesse for paranormale temaer. Disse mennesker brukes generelt til å spre tvil og frykt, og kommer med plausible alternativer for spekulasjon. De infiltrerer ofte UFO-grupper og skywatchers, og er de mest entusiastiske medlemmene de første få måneder.

Det er da de samler informasjon, overtar kontrollen av handlinger og forskning, og leder oppmerksomheten bort fra primære kilder. I mange tilfeller så glipper noe til slutt, og de blir tatt i lureri (hoax) som avslører at de ikke er så uskyldssren, tross alt.

DET RYKTES AT MODERNE SPIONER ER JOURNALISTER SOM VANLIGVIS ER ANSATT AV ETTERRETNINGS-AGENTER

9. PLAUSIBLE ALTERNATIVER

(plausibel: troverdig, rimelig.)

Infiltratorer og "debunkere" generelt ser alltid ut til å ha et plausibelt alternativ til UFO-forklaringer. For et hvilket som helst gitt bevis vil de sørge for et plausibelt alternativ.

Jeg var en gang ved en undersøkelse av noen partikulære spektakulære UFO-bilder (som vil forbli navnløs), og en kvinne (som var under mistanke for å være en etterretningsoperatør) var litt for skeptisk. Hun hadde et plausibelt alternativ for bildet, som ofte er saken. Vekk er dagene hvor folk simpelthen sier, "Å det var nok muligens et militært bluss av Venus".

Etterretningsagenter har et helt register av plausible alternativer, for hver eneste type av "sighting". De kaster ikke disse inn med løssluppenhet, men de vil vanligvis først etterforske deres sak, så de kan partere en god UFO-sak del for del. Selv om deres antakelser ser ut til å bli ubekreftet, har de i allefall spredt tvil. For UFO-forskere er dette skuffende, hvor tilogmed vanntette saker blir raskt skitnet til.

"MoD" og det amerikanske Flyvåpen er også eksperter i å komme med plausible alternativer. Hvis tvunget til å kommentere, vil de fremskaffe en

mistenkelig godt utforsket alternativ til UFO-forklaringen.

Selv om disse under eksaminasjonen synes latterlig, kan disse "forklaringene" bli prasket på den generelle offentligheten, og hindre at massemedia viser videre interesse. Eksistensen av plausible alternativer tillater dem å kunnngjøre en studie for avsluttet.

10. INGENTING I NYHETENE

D-notiser er ministerdirektiver, som gjør at regjeringen i stand til å undertrykke en bestemt del av informasjon, når det angår en trussel for nasjonal sikkerhet. Det er antatt at disse også er utferdiget for å hindre massemedia i å rapportere UFO i nyhetene, når de er av spesiell viktighet. For å få øye på disse er det verdt å lytte til nyhetsrapporter for UFO-omtalen.

Tilfeldigvis vil det være rapporter om masse-observasjoner, eller bestemte gode fotografier (piece of footage). Så neste dag er det stille. Det ser merkelig ut at slikt oppstyr i massemedia kan ødsles bort så fort. Du kan ikke bevise at en "D-notis" er brukt, men det er en stor mulighet.

Det er pga "D-notiser" at noen "lure" journalister vagt skriver om UFO-temaet istedetfor bestemte UFO-observasjonssaker; dette gir deg mye større sjanse for å bli hørt.

11. OPPRETTTHOLDELSE AV NØDOMRÅDER.

Praksis for vedligeholdelse av områder som har hatt rapporter i mange tilfeller begge anekdoter og dokumentære saker. Det som skjer er at militæret og politiet påtvinger avstengning av store landområder uten spesielle årsaker til det, og veldig raskt. De blokkerer veier og setter igang omdirigeringer, forteller vanligvis folk simpelthen at det er en del av en "øvelse" eller pga en nyluke.

Det er overflod av rykter at slike episoder brukes for å sikre områder etterfulgt ved UFO-krasj, eller når et spesielt godt bevismateriale er blitt etterlatt. Det var tilogmed et tilfelle for mange år siden når en hemmelig test-flymaskin styrtet nær Stonehenge, og innen minutter ble veier sperret av eller stengt i veldig store områder. Flyet var så hemmelig at det skulle tilogmed offisielt ikke skulle ha vært i Storbritannia. Episoden viser at slike operasjoner er reelle, men noen mennesker antyder at disse historier unngikk en "D-notis", slik at andre eksempler av opprettholdte områder vil bli avføyd

Et overraskende stort antall av militære helikoptere er blitt assosiert med bortførelser som leder noen folk til å tro at militære observerer, blander seg med, og prøver å forhindre bortførelsen. Muligens, uansett, sannheten er at disse helikoptere er tilstede fordi de, imotsetning til de utenomjordiske, er ansvarlig for bortførelser.

16. HVORFOR HEMMELIGHOLDE?

Hvorfor vil verdens regjeringer ønske å hemmeligholde sannheten om romvesener? Romvesenene nekter å vise seg offentlig inntil regjeringene har laget en avtale om hvordan deres eksistens vil bli avslørt. Det er tilogmed mulig at disse romvesenene har en hemmelig plan, og har truet med å bruke makt hvis regjeringene ikke hemmeligholder deres eksistens.

DEN UENDELIGE REISEN.....

KURS MED LILLI BENDRISS OG SILJA WINTHER

Reisen innover i deg selv er som et hav uten grenser. På denne reisen kommer du til fremmede kyster, møter nye mennesker. Og i disse menneskenes øyne gjenkjenner du deg selv.

Det å seile på åpent hav krever mot, styrke og visjoner. Er du klar for en slik reise hvor alt kan skje, der du sprenger grenser innover og utover, alt er åpent, men samtidig styrer din egen skute?

Den Uendelige Reisen er åpen for alle, og seminarene er beregnet på mennesker som selv vil ta ansvar for sin egen situasjon og som trenger en ekstra gnist for å leve et gladere liv på alle plan. Deler av kursene vil være kanalisert.

LILLI BENDRISS er en intens og inspirerende kurs- og foredragsholder, en sterk kanal for kosmiske krefter. Hun har de siste 10 årene arbeidet med å hjelpe mennesker som ønsker å favne en større virkelighet.

SILJA WINTHER har studert biopati, psykologi og religionshistorie, psykoterapi, hypnose, psykodrama og holistisk psykologi. I tillegg har hun synske og healende evner.

Begge kursene setter fokus på: å frigi kreativitet og spontanitet, stress- og spenningsreduksjon, bedret kommunikasjon, målsetting, dynamikk og utvikling privat og i arbeidssituasjoner, selvfølelse og selvbylde. De ulike tema behandles i en intens og skapende atmosfære v.h.a. praktiske øvelser der du selv erfarer virkeligheten fra ulike perspektiv, meditasjon og avspenning, musikk og lyd for å bryte kontrollmønster og slippe frykt, deling av opplevelser, erfaringer og innsikt.

HELGESEMINAR PÅ GEILO

Vi inviterer deg til en helgesamling i vårens tegn. En samling hvor vi sammen kan danse, le og gråte. Hvor vi kan la trommenes rytme fange oss, og sprengte vinterens frost ut av vår kropp. Hvem er jeg? Hvem er du? «Kanskje kjærligheten er prosessen hvor jeg forsiktig kan lede deg tilbake til deg selv».

16.-18.april 1999, Bakkegården Apartment, Geilo. Kursavgift kr. 1.500,- Kost og overnatting fra kr. 1.020,- og oppover.

7 DAGERS KURS I SPANIA

Dette er et dyptgående kurs hvor vi vil få tid til å arbeide spesielt med hver enkelt. Åpne opp for prosesser i ro og stillhet. Fokuserer på akkurat dine behov. I en skapende og kreativ ånd kan du her ta «kvantespranget» i forståelse av hvem du er. Vi vil ta turer i terrenget, ta nattlige svømmeturer i bassenget og meditere i flere millioner år gamle grotter. Maten er vegetarisk, og stort sett biologisk dyrket. Dette vil derfor bli en renselse for både kropp og sjel. En av dagene vil vi invitere hele gruppen på spansk bodega i en liten fjellandsby.

6.-13 juni 1999, Molino del Ray, Andalucia. Pris inkl. opphold og halvpensjon kr. 7.500,-

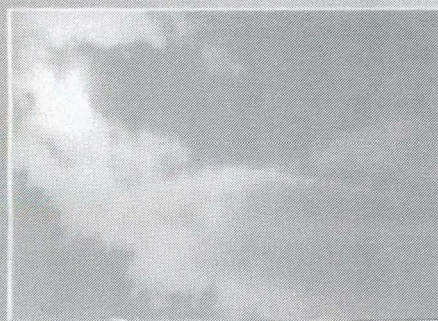
Flybillett kommer i tillegg (SAS ca. kr. 3.500,- eller du kan velge charter.)

**FLERE OPPLYSNINGER OG PÅMELDING: RING LILLI BENDRISS PÅ
TLF/FAX 22 49 04 89 ELLER MOBILTLF. 909 94181**

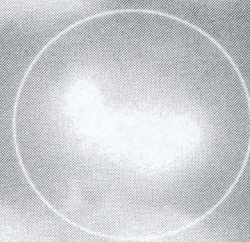
-UFO over Molde 1990

Bilde 1; Her ser man objektet øverst i venstre hjørne.

Bilde 2; Her har objektet flyttet seg noe nedover og mot høyre. Lyset er også mer intenst.

Bilde 3; Objektet har flyttet seg mot høyre, og nærmere kameraet. Man kan se en mørkere struktur over lyset som gjør at objektet virker kulerundt.

Disse bildene ble trolig tatt sommeren 1990. Fotografen, en mann i 45-50 årsalderen, og hans datter i tyve-årsalderen var på vei mot Molde. Om kvelden ved Gussiås, en fire til fem mil fra Molde, får de plutselig øye på noe merkelig på himmelen. Et svært lyssterkt objekt danser frem og tilbake fra venstre til høyre i meget stor fart. De får stanset bilen og får tatt disse tre bildene på under et minutt.

Særlig interessant er bilde nr.3, hvor man kan ane at det ikke bare dreier seg om et sterkt lys, men at det er et fysisk objekt. Med litt bildebehandling i Photoshop og zooming kommer konturene klarere frem, og viser et objekt som er kuleformet. Fotografen og hans datter ønsker å være anonyme, men har gitt tillatelse til å gjengi bildene i UFO-nytt. Bildene ble gitt til NETI av Geir Hungnes, Sollivn.97b, 6400 Molde. For interesserte kan han nås på tlf.90 12 54 04.

UFO-OBSERVASJONER

Lørdag 26 september 1998. Mexico. Kl. 21.00, 3 lysende hvite UFOer kom til syne i en høyde av 30 grader av den vestre horisont rett sør av Las Varas, i staten Nayarit, i Mexico. UFOene ble beskrevet som «tre klare hvite lys» og bortsett fra noen få sekunder med blinking, var de der stasjonert for nærmere 35 minutter før de fløy av gårde. Da de fløy av gårde tok de samme retning som den Mexicanske kystlinjen i rundt fem minutter og deretter før de ut av syne. I løpet av få sekunder var de tre lysene tilbake der de var blitt observert i begynnelsen. Lokale aviser hadde to artikler om denne observasjonen.

Søndag kveld, 25 oktober 1998. Argentina. Innbyggere i de to byene i La Pampa-provinsen i Argentina rapporterte en observasjon av en UFO «formet som en rugbyball og den var så lys som dagen. Det skinnende objektet ble først rapportert sett i Santa Rosa, provinsens hovedstad. «Det merkelige fenomenet kom til syne formet som en rugbyball og det hang i luften uten en lyd i et punkt på 60 grader over horisonten», rapporterte Manuel Augustin Perez i en uttalelse til avisene. «Objektet produserte en glød lignende det som blir produsert av refleksjon av solen i et speil eller et stykke av blankt metall, og etter noen øyeblikk forsvant det i en sørvestlig retning», sier Perez. Innbyggere i Santa Rosa hadde dette mystiske objektet i syne i rundt 19 minutter. To eldre innbyggere rundt 24 miles øst for Santa Rosa, så objektet i et disig skylag. Det ble også sett av vitner i byen Eduardo Castex, som ligger 48 miles nord for Santa Rosa, som beskrev det som et solid objekt.

Mandag 28 september 1998. Vitner i flere deler av Chile rapporterte at de så en merkelig UFO som beveget seg sakte over himmelen. Den ble beskrevet som «en ring av røyk» i avisen «La Tercera». Observasjonen var gjort over byene Punta Arenas, Valdivia, Temuco, Pitrufquen, Mulchen, Curico, Talca, Paine, San Felipe og La Serena. Uansett, avisen skrev at den sivile flyplassen ikke fikk objektet inn på radaren. Den chilenske representanten for CNN nyhetene, Luis Sanchez Perry kom med flere detaljer: «Mennesker over hele La Serena så dette store blå, skylignende, ringformede objektet på himmelen. Det var på størrelse av en fullmåne, som beveget seg sakte nordover. Mennesker fra Islon og Tierras Blancas så også objektet. De sa at objektet var hvitt, skylignende og ringformet. Objektet forsvant deretter bak en ås. Vitnene ønsket å gå nærmere for å se hva det var for noe, men de var for redde til det», sier Sanchez. UFO-log Patricio Diaz etterforsker en mulig landingsplass av objektet mens forskerne Roderick Bowen og Alberto Urquiza i Santiago, den chilenske hovedstaden, har samlet over 50 vitner spredt rundt om i landet, og Sanchez sier: «Minst en videotape er blitt publisert på TV. Informasjon er blitt delt med CEFAA, (som er komiteen av de Estudio de Fenomenos Aereos Anomalous) den offisielle organisasjonen som ble stiftet 1997 med ordre fra det chilenske flyvåpenet for å studere UFOer og relaterte fenomener.

12 september, Italia. På kvelden denne dagen var en gruppe av studenter fra et college samlet i et observatorium i Sormano for å gjennomføre en observasjon av himmelen som en del av studentenes astronomikurs. «Vi skulle tilbringe natten med å observere stjernene på himmelen og i starten la vi ikke merke til noe spesielt», sier Giancarlo S. «Så, rundt kl. 23.00 om kvelden, vi så over fjellet et sfærisk objekt lik fullmånen. Først så stoppet det, deretter beveget det seg raskt bak fjellet. For et lite øyeblikk, så jeg objektet hengende over fjelltoppen. Uten mulighet til å få fokusert objektet inn på teleskopet, grep studentene etter sine kikkerters. «Etter å ha fått tak i kikkertene våre for å observere bedre, så vi objektet bevege seg i retning vest, vekk fra fjellet, så langt at det ikke kunne sees lenger».

10 september, Brasil. En av Brasil's ledende UFO-loger og favoritt som besøkende til UFO Magazines's konferanser i England, A.J.Gevaerd (utgiver av Brasil's UFO Magazine) sier at den 10 september så vitner i flere byer i det vestsentrale Brasil en stor sylindrerformet UFO. «Jeg mottok informasjon om en massiv observasjon av et stort objekt ved solnedgang i flere byer i statene av Mato Grosso og Rondonia. Mange forskjellige kilder rapporterte å ha sett et stort sylindrerformet objekt i over fem minutter, uten noen spor av vinger, motorer, vinduer eller annet, helt lydløst. En forretningsmann fra Rondonopolis, som også er pilot, ringte til oss og rapporterte at objektet var omringet av fem eller seks mindre objekter som fløy raskere rundt sylindrerens, nettopp som om sylindrerens var moderskipet. Journalister fra Porto Velho, hovedstaden i staten Rondonia, rapporterte å ha sett bare sylindrerens. Andre rapporter kom også til vårt kontor».

4. KVARTAL 1998

Tirsdag 3 november 1998, Norge. På denne tirsdagen kl. 04.00 om natten, rapporterte vitner i Vaksdal, nær Bergen, om et objekt i den østre delen av himmelen. Det stod stille i rundt en time, med blinkende lys, grønn på toppen og rødt i bunnen. Samme morgen, mellom kl. 03.00 og 05.00, rapporterte innbyggere i Stavanger om en meteoritt med blå hale over den østre del av byen.

Onsdag 18 november 1998, SRI LANKA. Denne onsdag natten avfyrt en torpedobåt skyts mot UFOer til sjøs ved Point Pedro, på den nordre delen av Sri Lanka. Den lille torpedobåten fra sjøforsvaret åpnet ild med en 20mm kanon etter å ha fått øye på et uidentifisert fly over det indiske hav nord fra øya, i følge avisen «Hindu Times». Sri Lankas militære talsmann general Sunil Tenakkoon sier at «selv om lysene var mye lik de på et fly, så ville det være umulig å si om det var et fly eller et helikopter. Alle observasjonene av dette uidentifiserte flyet startet i nattemørket og kun lysene var synlige», sier han. Han legger til at observasjonene ble rapportert fra det militære personell som var ombord på båtene, som åpnet ild mot lysene.

Tirsdag 10 november 1998, Kina. En UFO som ble beskrevet som epleformet med «en hale med rød og gul flamme», kom til syne over byen Xiamen i det sørlige Kina, og det ble sett av hundrevis av innbyggere. Avisen i byen rapporterte om at UFOen ble sett først i skumringen flyvende i en sørvestlig retning i rundt 20 minutter før det forsvant, og det samme dagen etter. Rapporten forteller også at UFOen, som ble filmet av en lokal TV-stasjon, hadde fått innbyggerne i Xiamen til å strekke nakken for å se opp til himmelen i to dager, for å se om det dukket opp igjen. Kinesiske flyekspertene sier at fenomenet kan ha vært en satellitt del som falt ned mens andre antyder at det ble sett en optisk illusjon laget av et lysrefleksjon fra et fly. Xiamen er en byport til Taiwan Strait, 222 miles nordøst for Hong Kong.

Fredag 9 oktober, 1998, Israel. En elektriker-ingeniør, Adrian Dvir, fikk øye på en UFO som beveget seg over himmelen over hans hjem i Rishon Letzion, en by rundt 15 miles sørvest for Tel Aviv. Dvir tok videokameraet sitt og begynte å filme. «Den beste delen av filmen er et nært bilde av fartøyet med tre nydelige «baller», en oransje, de andre sølv og hvit i en perfekt triangulert formasjon», sier han. UFO-forsker Barry Chamish sier: «Dette er en av de fineste UFO-opptak som noensinne er blitt filmet her i Israel». En uke senere, på fredag 16 oktober, fikk Avishai Granot, som er en computer-grafiker, øye på to triangelformede fartøyer som fløy over den østre delen av Rishon Letzion. Granot, som er en 20 år gammel veteran fra den israelske forsvarshæren, sier: «Denne UFO-en kom fra nord med en hastighet som et lyn, svevde over byen i rundt et minutt, før så å forsvinne på et øyeblikk, samtidig som det lagde en sugende lyd da det forsvant. Jeg vet om hvert eneste fartøy og våpen vi har og dette var ikke noen av de».

Onsdag 11 november 1998, India. Klokken er 17.30 om kvelden, Gaurav Hamish og hans familie medlemmer, flere naboer og kolleger står utenfor i Malad Evershine Nagar, en forstad vest av Kandivali da de fikk øye på et usedvanlig sterkt lys. «Det uvanlige lyset tilkalte min oppmerksomhet for det var ovenfor soloppgangen», Gaurav forteller videre: «Lyskilden så ut som om det var solen som skinte bak skyene. Intensiteten av lyset var lik det solen er om morgenen. Det var rundt 70 grader fra bakken. Det kunne sammenlignes med en stort spill på himmelen, som reflekterte strålene fra solen». Gaurav sier at menneskemengden hadde UFOen i sikte frem til kl. 19.00 om kvelden.

Australia. Observasjoner av «skvadroner» eller «flåter» av UFOer fortsatte gjennom hele september måned da fire vitner i Redcliffe, en by 20 miles nord for Brisbane, Queensland, så opp på himmelen rundt kl. 23.20 der de så et hvitt lys som ble fulgt av rundt syv andre mindre lys som lignet stjerner. Etter å ha ringt rundt til venner for å få de ut av husene for å ta en titt, begynte lysene å foreta forskjellige manøvrer inkludert: En rett linje, så en V-formasjon; en sirkel med en hale; en vid V; så en V med en linje i midten. UFOene var synlige mellom 15-20 minutter før de forsvant. På mandag 12 oktober 1998, rett før kl. 23.00, så en 31 år gammel husmor som gikk ut av sitt hus som ligger 3 miles fra Nowra, New South Wales, en gruppe på 15 UFOer i tett formasjon flyvende lavt i sørvestlig retning. På torsdag 22 oktober, kl. 23.22, fløy syv aluminiumsfargete diskere i en V-formasjon som ble sett i byen Grafton, New South Wales, rundt 250 miles sørvest fra Sydney. Denne formasjonen var enorm, ble det rapportert fra den lokale UFO-logist Barry Taylor. Denne formasjonen må ha vært rundt 83 til 100 fot i lengde, og hver av diskene må ha vært rundt 3-10 fot store. Jeg bare observerte de for fire sekunder da de fløy over og jeg fikk ikke filmet de mer enn to sekunder.

INANNA OG NETI

**Luft-
fartens
gudinne
og
møtet
med
NETI,
vokteren
av de
syv
porter
til det
store
ukjente**

De 4.000 år gamle sumeriske mytene om Inanna, himmelens og jordens samt luftfartens gudinne, inneholder mange fascinerende historier om hennes guddommelige virksomhet, men det er en som er særlig interessant, og den handler om Inannas nedstigning til underverdenen.

Men hva og hvor er denne underverden? I tradisjonell forstand blir det tolket som en nedstigning til helvete, det motsatte av en oppstigning til himmelens rike, paradiset, men det kan også tolkes som et sted som ligger under horisonten. Det kan med andre ord være snakk om et stjernebilde eller enkeltstjerne som ikke er synlig på nattehimmelen i fra Mesopotamia, men som Inanna, som behersket luft-og romfart kjente til, og som kunne nåes ved hjelp av visse tekniske redskaper og prosedyrer. Et annet hint i denne historien er at underverdenen befant seg i øst og i stjernebildet Tyren.

Inanna trengte til denne "nedstigningen" en ME, "det som gjør at en kan svømme i himmelrommets farvann", en drakt som består av syv deler;

- ◇ SHUGARRAen, som hun setter på hodet og som bokstavelig talt betyr, "det som gjør at en kan reise langt i universet" = romhjelm
- ◇ MÅLEANHENGENE som plasseres på ørene = hodetelefoner.
- ◇ ET KJEDE av små blå stener rundt halsen = tøyelige ledninger og slanger som forsyner drakt og hjelm med surstoff og elektrisitet.
- ◇ TO STENER på skuldrene = skulderputer som avlaster tyngden av hjelmen og ryggpakningen med oksygen og strømbeholdning.
- ◇ STROPPER som er festet rundt kroppen hennes, både på rygg og bryst = sikkerhets-, feste- og støtteseler for romfartsutstyret.
- ◇ PALADRAKTEN = selve romdrakten.

En tidlig sumerisk konge med navn ENMEDU-RANKI, som ble invitert til gudene som holdt til i himmelrommet, ble instruert til å ta på seg sin "ME som knytter kontakten mellom himmelen og jorden", så denne drakten var helt essensiell for å komme dit hvor gudene oppholdt seg.

Inanna har nå fått på seg sin ME og ankommer underverdenens porter:

Når Inanna ankom underverdens porter
 banket hun myndig på.
 Med høy rost ropte hun:
 «Lukk opp doren, portvakt!»!
 «Lukk opp doren Neti!»!
 «Ensom vil jeg stige inn».

Neti, det store ukjentes overste portvakt,
 spurte
 «hvem er du?»

Hun svarte:
 «Jeg er Inanna, himmelens dronning, på min
 vei mot Øst».

Neti sa:
 «Om du virkelig er Inanna, himmelens
 dronning,
 hvorfor har ditt hjerte fort deg denne vei
 hvorfra ingen tilbakevenden fins?»

Inanna svarte:
 «For min eldre søsters skyld, for Ereshkigals
 skyld.
 Hennes mann, Gugalanna, Himmelens tyr, er
 død.
 Jeg har kommet for å være tilstede ved
 begravelsen.
 La begravelsesålet helles i begeret.
 La det skje».

Neti talte:
 «Vent her, Inanna, jeg skal tale med min
 dronning.
 Jeg skal fremføre ditt budskap».

Neti, Kurs overste portvakt, trådte inn i
 Ereshkigals palass i underverdenen og sa:
 «Min dronning, en jomfru,
 så høy som himlen,
 så vid som jorden,
 så sterk som bymurens grunnvoller,
 venter utenfor palassportene!
 Hun har samlet de syv Me.
 Hun har tatt dem i sine hender.
 Med Me i sitt eie har hun forberedt seg»

Når Ereshkigal horte dette slo hun seg på
 lårene og bet seg i leppen.
 Hun gjemte hva hun tenkte i sitt hjerte, og
 grunnet over det.
 Siden sa hun:
 «Kom Neti, Kurs overste portvokter, lytt
 nøye til mine ord.
 Gjør klar underverdens porter.
 Deretter setter du hver port, en for en, på
 glott.
 La Inanna tre inn.
 Når hun har så har trådt inn, ta i fra henne
 den kongelige skrud, en for hver port
 La himmelens hellige prestinne gjøre sin
 inntreden naken og ydmyket»

Inanna blir så frattatt en gjenstand for hver port hun passerer til hun står naken i underverdens palass. Hun begynner å gå mot sin søster Ereshkigal som sitter på tronen, men blir stanset av Annuna, underverdens dommer. Han avsier dommen over henne og fester dodens øye på henne. Inanna blir så drept og liket hennes blir hengt opp på en krok på veggen.

Da Enki, hennes far, hører om hva som har skjedd med henne blir han fortvilet og skaper så, ved å skrape skitt fra under neglene sine, to androgyne vesener som han sender til underverden for å hjelpe Inanna. Kurgarra og Galatur, de to vesenene som verken er kvinne eller mann, som ikke kjenner til føde eller drikke, som ikke nyter elskov eller har elskelige barn å kysse, gjør seg små som fluer og smetter inn gjennom underverdens syv porter som fortsatt står på glott. I underverden overtaler de Ereshkigal til å gi dem liket av Inanna, men blir stoppet av dommeren Annuna. Han sier da at »ingen stiger opp fra underverden uten å bli merket. Om Inanna ønsker å komme tilbake fra underverden, må hun finne en erstatter som kan være her nede». Kurgarra og Galatur tar dernest Inanna ned fra kroken på veggen, og Kurgarra strør livets føde på liket, mens Galatur stenker livets vann på det, og Inanna gjenoppstår.

Inanna stiger så opp fra underverden med to demoner. Gallaer, på slep. Disse skal sørge for å finne en erstatter for Inanna. Men Inanna finner ingen som hun er villig til å erstatte seg selv med. Til sist moter hun sin mann, Dumuzi, som Garraene overfaller. Dumuzi ber da om nåde til Utu, rettferdighetens gud, om å slippe å komme til underverden. Utu forvandler ham da til en orm som gjør ham i stand til å vri seg unna og flykte fra Garraene.

Så Inanna slapp dermed å finne en erstatter for seg selv i underverden, og beviste at man kan komme tilbake til Jorden helskinnet, dog med store anstrengelser. Hva som skjedde med NETI, som lot portene til underverdenen stå på glott, slik at Inanna kunne komme tilbake, sier teksten intet om.

UFO-nytt i løssalg.

F.o.m. dette nummeret kan UFO-nytt kjøpes i løssalg hos bokhandelen SCANALCA i Thorvald Meyersgt., Oslo. Vi har fått en positiv dialog med bokhandelen som ønsker å selge bladet vårt som et prøveprosjekt. Dette blir fast fremover avhengig av salget. Vi får forhåpentligvis spredd ut informasjon til personer som er innom bokhandelen og er nysgjerrig på bladet. Kanskje får vi også flere medlemmer på denne måten.

FRA LAKSETRAPP TIL FLYVEND TALLERKENER

VICTOR SCHAUBERGER
OG HANS UTNYTTELSE AV NATURENS
SYKLOIDE BEVEGELSESMØNSTER

Av
Dag
Aune

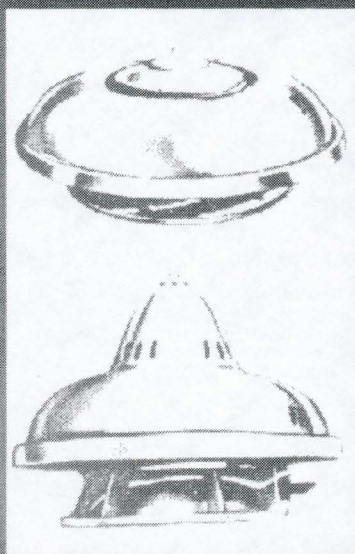
Naturforskeren, oppfinneren og filosofen som skuet dypt inn i naturens dypeste hemmeligheter og som ville gi menneskeheten retningslinjer for skapelsen av en ny og livsvennlig teknisk utvikling basert på sine egne teorier og erfaringer av naturens liv og funksjoner

"Den nåværende teknikken er basert på et galt bevegelsesmønster.

I våre maskiner og prosesser leder den medier som luft, vann og andre væsker og gasser i det bevegelsesmønster som naturen bare bruker da den vil bryte ned og oppløse forbrukte, sammensatte former.

For å oppbygge bruker naturen et annet bevegelsesmønster.

Når nå vår teknikk bruker det nedbrytende og oppløsende bevegelsesmønster blir den til en dødsteknikk, fordi den utløser livsfjendtlige effekter på alle naturens områder"

To av Schaubergers
implosjons-maskiner

ictor Schauberger (1885-1958), en av de fremste vitenskapsmenn som Tyskland har frembrakt, var en stor naturvenn og et originalt og uvanlig menneske med storslattede, ofte revolusjonerende ideer. Han var en lidenskapelig forsvarer av vannet, skogen og den fruktbare jorden. Schauberger var den

aller første naturverner allerede så tidlig som på 1920-tallet. Han så på naturen på en helt annerledes måte enn sine samtidige. Han så hvordan naturen selv bygger opp en harmoni hvor alt avhenger av alt og alt tilpasser seg alt. Senere i livet, da han var blitt berømt og mange av hans oppfinnelser var blitt virkelighet, sa han om sin tro på naturens naturlige oppbyggende krefter at man «først skulle studere naturen og siden kopiere den teknisk». Han mente at teknikkens oppgave ikke var å korrigere naturen men å etterligne den. Hendelser i naturen, som ikke har blitt berørt av menneskehender, gir oss en pekepinn for skapelsen av en ny teknikk, mente han. For å gjøre dette trengs en god iakttagelsesevne. Vi må forstå naturen for å kunne kopiere dens bevegelsesprosesser, sa han.

Laksetrappen og de eggformede stenene.....

En av hans første oppdagelser var hvordan laksen benytter kreftene i vannet til å overstige tyngdekraften. Han sa at laksene benyttet en hittil ukjent energi i vannet. Han forteller selv: «En månelys tidlig vinternatt var jeg på jakt etter tyvfiskere. Jeg tok en rast ved et vannfall og ble der vitne til noe som utspilte seg så hurtig at mine tanker knapt kunne følge med. I det klare måneskinnet så jeg hver bevegelse som de tallrikt forsamlede fiskene gjorde i vannet. Plutselig loste fiskestimen seg opp. Årsaken viste seg å være en særdeles stor laks som kom svømmende opp mot vannfallet. Den begynte å svømme rundt den fallende vannstrålen i dansende og og vuggende bevegelser. Så forsvant den inn under den metallglinsende vannstrålen, men jeg fikk snart øye på den igjen. Laksen stod nå nesten rett opp i vannet og danset en vill sirkeldans inne i strålen som konisk smalnet av bakover. Plutselig sluttet den dansen og den svevde uten en bevegelse oppover vannfallet i en parabelbane. Når den hadde nådd banens høyeste punkt slo den over og havnet med et sterkt plask i vannet overfor fallet. Med et par slag av halen var den borte».

I en annen sammenheng sa han at et «vassdrag som i naturriktige omgivelser og i en naturlig bevegelse bygger opp en spesiell energi som bl.a. strømmer i motsatt retning av vannet. Denne energien bruker laksene. I et dertil egnet vannfall kan man utskille denne energistrommen som en lys kanal inne i vannstrålen. Laksen oppsøker denne energikanalen og blir sugd oppover». Han observerte også hvordan spesielt utformede stener som lå på bunnen av et vassdrag, ble sugd opp til overflaten av en virvel-energi. Han forteller; «Jeg trodde ikke mine egne øyne da en sten på størrelse med et hode begynte å bevege seg i sirkelbevegelser opp mot overflaten, dansende som laksen ved vannfallet. Stenen hadde en utpreget eggform. På et øyeblikk var den oppe ved overflaten der det raskt dannet seg en krans av is

rundt den, hvorpå den lett vuggende svømte omkring i manelyset. Snart kom en andre og tredje sten opp, og alle hadde de den samme slepne eggformen som den første. Det lå andre stener tilbake på bunnen, men de hadde alle sammen kantete, ujevne former. Den gangen hadde jeg ingen anelse om den eiendommelige bevegelsesform som overvinnet tyngdekraften».

Slike observasjoner som dette førte til at Schauberger stilte seg selv spørsmålene: hva er bevegelse? Og finnes det flere typer av bevegelsesmonster? Samt finnes det her grunnlag for en ny type vitenskap? Og frem fra hans grublerier og observasjoner vokste det langsomt frem teorier om de ulike bevegelsesmonstrene.

Bevegelsen mot liv eller død....

Schauberger kom etterhvert frem til følgende teorier;

- 1.) Det bevegelsesmonster som skaper, utvikler, foredler og bygger opp er den sykloide spiralbevegelsen, en bevegelse utenfra - inn mot et bevegelsessentrum - en sentripetal bevegelse. Vi finner den overalt i naturen der oppbyggende krefter er i virksomhet, i spiralnebulosene ute i universet, i vårt solsystems bevegelsesmonster, i det naturlige vannets bevegelse og i blodet og saftenes bevegelse i menneske- og dyrekropper.
- 2.) Det nedbrytende, oppløsende bevegelsesmonster er derimot sentrifugal - den tvinger bevegelsesmediet fra et sentrum ut mot periferien. Det er en «rett» bevegelse. Partiklene i mediet liksom kastes ut mot periferien. Det brytes opp, oppløses og faler sammen. Denne bevegelsen bruker naturen for å oppløse forbrukte komplekser, for siden av de enkelte bestanddeler på nytt bygge opp sammensatte former, nye helheter, gjennom den konsentrerende bevegelsen.
- 3.) Den sentripetale, sykloide spiralbevegelsen hører sammen med fallende temperatur, sammentrekning og konsentrasjon. Den sentrifugale bevegelsen er likeens med stigende temperatur, utvidelse, ekspansjon og eksplosjon. I naturen er det en stadig vekselvirkning mellom disse to bevegelsesformer, men den oppbyggende bevegelsen må overveie om en utvikling overhodet skal kunne skje.

Schauberger mente at det måtte være noe feil i selve prinsippet bak vår tekniske utvikling. Han mente at «wir beugen falsch», vi bruker en feilaktig form for bevegelse i vår teknologi. Han mente at «vår teknikk er en dødsteknikk. Foruten et forferdelig sloseri med kull og olje som har viktigere oppgaver å fylle i naturens husholdning enn å forbrennes i sinnssykt arbeidende maskiner, så etterlater denne teknikken seg ekskrementer, avfall, som forgifter og skitner til hele vårt livsrom. Atomkraften, sprengningen av atomer, er høydepunktet og samtidig sluttpunktet for den dødsteknikk som steg for steg fører menneskeheten mot undergangen».

Schauberger begynte på grunnlag av disse synspunkter i 30-årene å utvikle implosjons-maskinen, en maskin som utvant energi, en positiv sådan, som finnes i overflod i luft og vann. I følge dette prinsipp så arbeider

eksplosjonsmotoren sentrifugalt, på en uhyggelig slosende måte. Implosjonsmotoren derimot arbeider sentripetalt. Den omdanner selv sitt drivmiddel av vann eller luft til energi. «Vitenskapen har oversett at energien er bi-polar, og at det helt enkelt er arten av bevegelse hos mediene jord, vann og luft som bestemmer hvilken art av energi som skal frigjøres. Det kan være den bio-elektriske, sonderrivende, nedbrytende energiformen, eller den bio-magnetiske, leviterende formen. Universiteter og høyskoler underviser bare i det ene sentrifugalt virkende bevegelsesmonster som som trykk og temperatur til å stige og eksplodere. De kjenner ikke til motstykket. Det overveiende sentripetale bevegelsesmonster som får trykk og temperatur til å synke og som utløser hva ha kaller implosjons-kraften, sa han».

Et møte med Adolf Hitler og dets følger.....

I 1934 hadde Schauburger et timelangt møte med Hitler hvor han la frem sitt syn på «den akademiske teknikkens villfarelser». Nar han var ferdig spurte Hitler: «hva vil De sa erstatte vare energimaskiner og metoder med!»? Schauburger svarte at «gi meg lokaler, personell og de maskiner og materiell jeg trenger, sa skal De om noen måneder fa se mine metoder for å frembringe energi. Sa kan De selv avgjøre hvilke metoder som er de beste og utviklingsfremmende». Da spurte Hitler: men hvorfra tenker de a ta drivkraften til Deres energimaskiner? Schauburger svarte da at han ville ta det «fra vannet og luften der kraften finnes». Hitler trykket deretter på en knapp og statssekretær Keppler kom inn. Hitler sa sa: «gi denne østerrikeren, som har ideer som interesserer meg, det som han trenger for a bevise at han har rett».

Lakseturbinen og implosjons-kraften.....

Arbeidet med implosjonsmaskinen tok sa til. Prinsippet for denne maskinen var at medier som luft og vann skulle føres gjennom spiralformete rør av et visst materiale og med et bestemt utformet tverrsnitt. Mediet skulle da ved et visst resonans-turtall begynne a bli skrueformet og konsentreres hvorved energi skulle frigjøres. Det fremgår av Schaubergers resonnement at han regnet med visse reaksjoner på atomniva, noe liknende de forsøk med hydrogenfusjon som pågår i dag. Men i steden for at man i disse forsøk ved bruk av høyt trykk og temperatur vil presse sammen atomene og frigjøre helium og dermed en overskuddsenergi, ville Schauburger motstandslost «skru» sammen sine medier slik han sa det skje i naturen. Det er et faktum at han bygget til slike maskiner hvorav en «tok» av og ble odelagt. Dette skjedde i 1943. Han hadde da blitt beordret til å anfinne seg i Mauthausen konsentrasjonsleir, hvor han skulle melde seg for SS-standartefører Zereis. Denne meddelte ham at han hadde en personlig hilsen fra Himmler: «Vi har tenkt i gjennom Deres forskning og anser at det ligger noe i dette. De har nå valget mellom enten a stille Dem i ledelsen for et forsker-team, sammensatt av teknikere og fysikere blant fangene, for å utvikle maskiner som drives av Deres

oppdagede energi, eller bli hengt». Schauburger valgte forklarlig nok det første alternativet og sa ble et intensivt arbeide påbegynt.

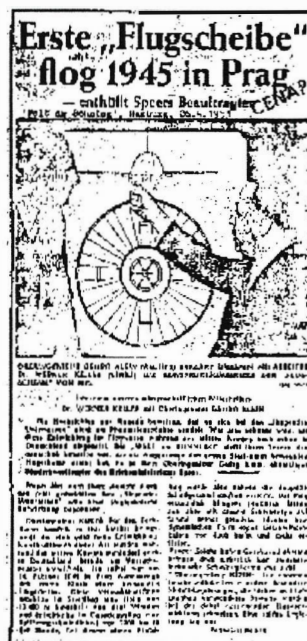
Det prosjektet man påbegynte var en «flyvende tallerken» drevet av en «lakseturbin». Teknikken bak denne konstruksjonen var i følge Schauburger denne: «Om man forer inn vann eller luft.... i sykloide høyhastighets spinnende svingninger i sammenheng med visse katalysatorer sa oppstår det en energi... som leviterer med voldsom kraft og som tar med seg den form som har skapt den med på slep. Om man tenker denne tanke helt ut... sa får man den ideelle flyvende farkosten eller undervannsbåten.... alt praktisk tatt uten noen som helst form for drivstoff».

Han beskriver selv de optiske effektene slik: «Allerede det

første forsøket ble vellykket. Vår «flyvende tallerken» steg opp mot taket i laboratoriet, leggende etter seg en blågrønn, senere solv-farget lyskrans».

I februar 1945 nær Prague ble en større «flyvende tallerken» utprovd. Denne nådde en høyde av 15.000 m. på tre minutter og oppnådde en hastighet på 2.200 km/t.

I 1956 skrev han i et brev til den tyske forsvarsministeren Strauss: «Få dager etter krigens slutt ankom en amerikansk avdeling som beslagla dokumenter og laboratoriemateriell. Selv ble jeg internert i 9 mnd., bevoktet av seks militær-politimenn». Den «flyvende tallerkenen» som ble beslaglagt og senere bragt over til Amerika i 1958 hadde en diameter på 1,5 m., veide 135 kg., og ble startet av

en elektrisk motor på 1/20 hk. Den hadde en innebygget «lakseturbin» som kunne utløse en sterk lofteevne.

Slutten for Schauburger og hans livsverk.....

Schauburger og hans sønn Walter ble vinteren 1957-58 oppsøkt av to amerikanske agenter som «strengt fortrolig» fortalte at Schaubergers sak er Amerikas sak. Alle tekniske forberedelser hadde allerede blitt gjort for i stor skala å utvikle Schaubergers oppdagelser. De to ble fløyet til et øde område i Texas, nær Red River, hvor de ble isolert fra omverdenen. Postgangen ble sensurert og ingen telefoner ble tillatt verken ut eller inn. Schauburger ble nå

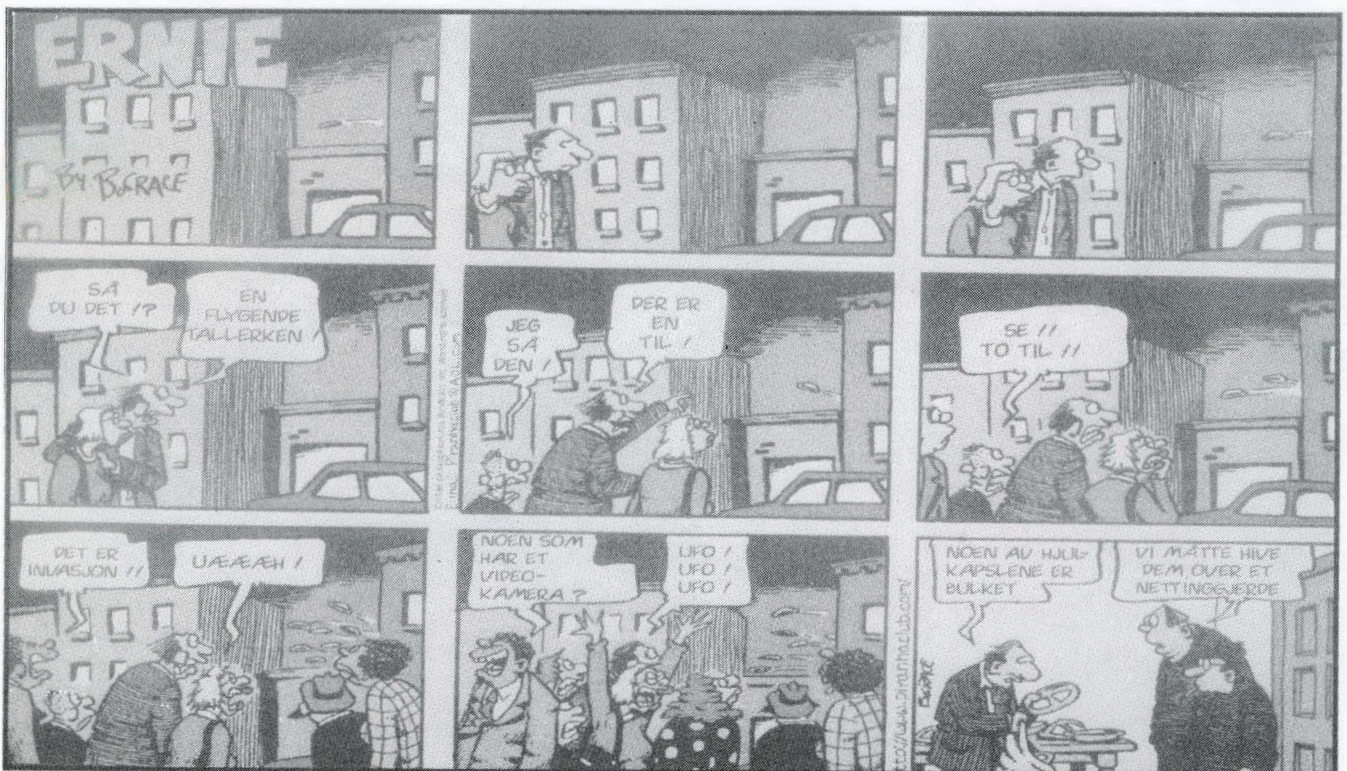
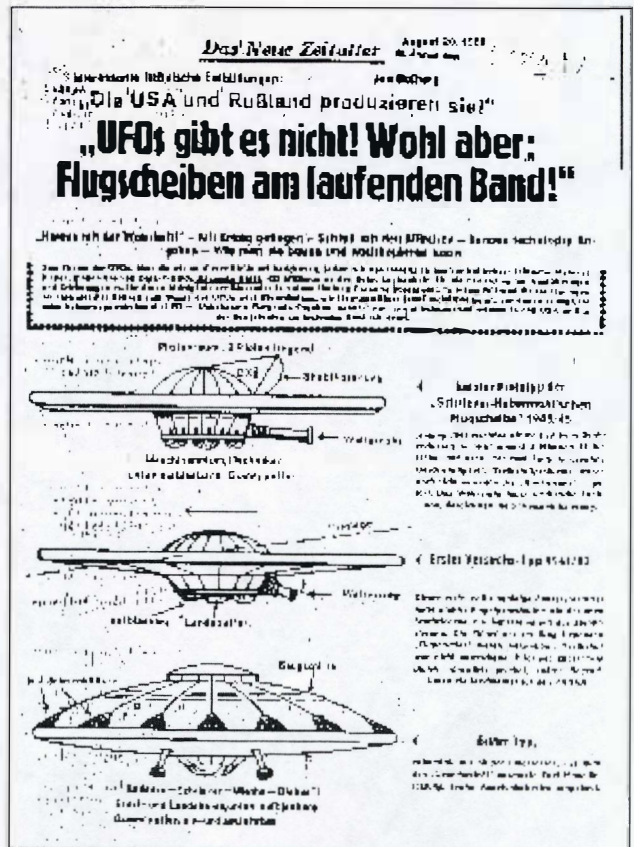
«tvinget» til å nedskrive alt han visste om sine oppdagelser med lofte om å kunne returnere til Tyskland innen tre mnd. Da de tre mnd. hadde gått og Schauburger hadde holdt sin del av avtalen, krevde han å få returnere sammen med sin sønn til Tyskland. Men nå het det fra amerikansk side: «med tanke på det gledelige resultatet av vår eksperts undersøkelser av Deres arbeide, må De og Deres sønn forbli her. Dere kommer begge til å bli plassert et sted i Arizonas orken de nærmeste arene». Dette skammelige tilbudet opprørte naturligvis Schauburger og sønn, og de nektet å være med på noe slikt. En sjef for «Gruppen», en viss Mr.R.D., dukket opp og fremla en kontrakt som sa at «Schauburger måtte forholde seg helt taus med sine oppdagelser, og at dokumenter og materiell ble i sin helhet overlatt til amerikanske myndigheter som sto fritt til å overdra dette til andre grupper». Walter Schauburger ble fortalt at hvis han ikke forholdt seg taus, så «kunne han nok bringes til taushet av våre agenter i Europa!».

Bitter, syk, insolvent og totalt fratatt sitt livsverk returnerte Victor Schauburger og hans sønn til Tyskland i 1958 hvor han døde kort tid etter hjemkomsten. De siste ordene han sa var: «- Alt tok de fra meg, alt. Jeg eier ikke engang meg selv -».

Hjelp til å oversette artikler til norsk

Vi har mengder av interessant materiale å presentere, men det aller meste er på engelsk eller tysk, så vi trenger hjelp til å oversette. Vi har fått noen velvillige sjeler til å hjelpe oss, men vi trenger flere. Føler du at du kan engelsk eller tysk noenlunde godt, har litt tid til overs og en ordbok, så ring oss på 22 67 75 46 eller fax 22 67 89 30.

En tragisk slutt for et stort andelig og teknisk geni som hadde en livslang drom om å forsyne menneskeheten med en oppbyggelig og livsvennlig teknologi, og ikke en destruktiv, forurensende og til slutt dødelig teknologi som brukes i dag

The LAM Statement

**Magikeren Aliester Crowley
og erklæringen om
det utenomjordiske intelligensvesenet
LAM.**

Aliester Crowley

av Ian Blake

oversatt av Pål Aune

Så langt i mine artikler om det paranormale har jeg forsøkt å overbringe dem i en form preget av pragmatisme og sunn fornuft, omhandlende nesten eksklusivt hjernens funksjoner... og særlig dens dysfunksjoner. Mitt mål har vært å forklare forskjellige typer av fenomener uten å forklare dem bort. Magi og det okkulte har jeg streift innom ved en rekke anledninger, men bare som en biting. I hovedsak har jeg egnet meg til en «lenestols-UFOlogi» og overlatt de videre implikasjoner i mer kyndige hender. Det er medmindre et faktum at en sjelden kommer særlig langt på UFOlogiens område før en støter bort i det okkulte i en eller annen form, vanligvis oppdatert og oversatt til en «New Age»-form. I denne artikkelen har jeg som mål å undersøke noen av de mer esoteriske aspektene innen UFOlogien og forhåpentligvis ha lagt grunnlaget for ytterligere forskning.

Magi som substitutt for kjedsomhet

UFO-etterforskning, selv av «lenestols»-typen, krever en høy grad av mental fleksibilitet. En kan sette opp generelle retningslinjer som assistanse for en analyse, men det er alltid nødvendig å inneha et åpent sinn hele tiden og være forberedt på unntakene som skjærer på tvers av alle tidligere teorier og oppfatninger. Dette er spesielt sant når det gjelder det spesielle kontakt-syndromet, som fungerer som et krystalliseringspunkt for alle former for komplekser og undertrykkede behov og ønsker. Mine egne, dog begrensede, erfaringer har ledet meg til den antagelsen at de fleste kontakt-personer i bunn og grunn ikke er særlig forskjellige fra resten av oss. De er i virkeligheten normale mennesker som lider av familiære symptomer, særlig slik som kjedsomhet, fremmedgjøring eller følelsen av at livet ikke har noen mening eller mål. Men hva med unntaket fra denne regelen? Hva med f.eks. okkultisten som med viljens kraft forsøker å oppnå kontakt med utenomjordiske intelligenser (trans-spatial entities)? I følge en nylig publikasjon fra OTO-Ordo Templi Orientis- kalt Khabs, er det sentrale element i all magi kommunikasjon med diskarnerte jordiske personer eller utenomjordiske intelligenser. Det er mot dette målet mye nåtidig okkultisme er rettet. Allerede for så langt tilbake i tid som i 1918 foretok Aleister Crowley en rekke eksperimenter som i dag ville bli karakterisert som

kanalisering eller utvidede kontakter. Siden da har en rekke okkultister, først og fremst Michael Bertiaux på 60-tallet, og en gruppe OTO-innvidde på 70-tallet, foretatt lignende magiske eksperimenter. Og det mest fantastiske er at disse eksperimentene har vært kronet med hell, hvis den offisielle OTO-politikken er til å tro på. Hvis så er tilfelle vil dette ha store konsekvenser for hele UFO-forskningsområdet. For å kunne plassere disse konsekvenser i deres rette kontekst, er det i første rekke nødvendig å utrede litt nærmere Aleister

Crowley Amalantrah Working, en serie av visjoner og trance-kommunikasjoner mottatt ca januar-mars 1918 av en kvinne med det merkelige navnet Roddie Minor, som på den tiden var Crowleys Scarlet Woman, hans elskerinne og mysterieinnvidde. Det er ikke min intensjon for denne artikkelen å tilby en introduksjon av det videre felt innen okkultisme, eller til Thelemiske (sann vilje) doktriner

generelt. For lesere som ønsker en klar og objektiv fremstilling av The Amalantrah Working, vil Crowleys egen bok «Magical Record» være uunnværlig. Det samme er tilfellet for Roddie Minors egne tanker om ennet. Lesere som ikke har tilgang til disse tekster henviser jeg til John Symonds «The Great Beast», som gir en avbalansert og sammenhengende beskrivelse av hva som virkelig skjedde.

Crowley i New York

Fakta i saken er i korthet følgende: Crowley satte kursen fra England til Amerika rett etter utbruddet av II. verdenskrig. I oppglodd stemning etter fremkomsten i New York installerte han seg i en leilighet på den travle West 36st street hvor han fordelte tiden mellom å bedrive seksuell magi og å forfatte tullete pro-nazi propaganda for Der Vaterland. Roddie Minor, som var gift men bodde i fra sin ektemann, møtte Crowley i 1917 og sammen satte de ut for å utforske de ville bolger innen Magica Sexualis. Crowleys egen beskrivelse fra 1. oktober 1917 om Roddie Minor forteller at hun var «stor, muskuløs og sensuell». John Symonds legger til at hun var «bredskuldret med et vakkert ansikt». I tillegg til disse attributter var hun også forsynt med en velutviklet clairvoyant evne. Under innflytelse av hasjis og opium beskrev hun for Crowley en serie av arketyriske visjoner som inkluderer en konge, en liten gutt og en trollmann som presenterte seg som «Amalantrah» som oppfordret henne til å finne «Egget». De fleste menneskers reaksjon på dette ville uten tvil bli avfeiet som narkotika-frembrakte hallusinasjoner uten rot i virkeligheten, men Aliester Crowley var ingen vanlig mann. I følge Symonds gjorde Crowley ikke noe forsøk på å forklare disse visjoner som et produkt av fantasien. For ham var skikkelsene og hendelsene mer reelle enn noen ting egoet selv kunne produsere. Han ville ikke bli forbauset om han møtte... Amalantrah vandrende opp Fifth Avenue. Trollmannen ville helt enkelt bare ha steget ned til vart plan av illusjoner (Crowley og mange andre mystikere mener at var

dagligdagse opplevde virkelighet ikke er Den Store Virkeligheten men bare en liten bit av den).

Etterhvert folte Crowley at Amalantrah ikke lenger hadde mer å tilføye så han forlot USA og Roddie Minor og satte kursen mot Europa. Men historien ender ikke her. Det ville være hinsides min kompetanse å kunne frembringe en komplett fremstilling av hele Crowleys Amalantrah Working og dens ettervirkninger. Detaljene i saken er uklare, men det virker som om Crowley i løpet av utførelsen av The Amalantrah Working undergikk en form for kontakt med et stor-hodet vesen kjent av okkultister som LAM.

Lam, hvis navn stammer fra det tibetanske ordet for vei eller sti, ble senere subjektet for et portrett laget av Crowley som har en egen besnærende indre kvalitet. Originalen ble første gang fremvist i New York i 1919 og ble reproduisert flere ganger senere, siste gang i magasinet Starfire. Selv om portrettet mangler den rå kraften i Crowleys andre øje- og veggmalier er tegningen allikevel et bemerkelsesverdig arbeid. Subjektet er portrettert i ekstrem nærhet og virker nærmest dvergaktig, selv om komposisjonen i seg selv ikke direkte gir noen indikasjon av størrelse. Hodet er stort, glatt og harlost, som smalner ned mot kinnbenene. Munnen er en sprekke og øynene strekker seg delvis utover sidene av ansiktet, heller har vesenet ikke antydning til ører. Noen klær synes ikke vesenet å ha på. Det ser også ut som om vesenet folder hendene på en slags ærbodig måte. I korthet synes det avbildede vesenet fra 1918 å være en typisk UFO-okkupant, en av «undersøkerne», de såkalte «grå».

Spør og du skal få svar.

Crowleys portrett av LAM kom i 1945 Kenneth Grant i hende, som i samarbeid med Crowley førte til et prosjekt av astral art. Grant, som på 50-tallet hadde autorisasjon til å arbeide innenfor de tre første gradene i OTO (Ordo Templi Orientis), ble senere, etter Crowleys død i 1947, ansett som hans etterfølger og arving. Hans interesse av CETI-type (Communication with Extra Terrestrial Intelligences) har vært langvarig. I 1955 for eksempel, annonserte han oppdagelsen av en planet bortenfor Pluto kalt Isis, og samtidig etablerte en orden med navn The New Isis Lodge OTO, hvis formål, blant andre, var å oppnå kontakt med høyere utenomjordiske intelligenser. En lignende situasjon oppsto ca. 30 år senere på slutten av -80 tallet, da Grant hevdet å ha mottatt «sterke meldinger om at Crowleys portrett av LAM er nåtidens fokus av en utenomjordisk - og derfor muligens stammer fra en energi bortenfor Pluto,

som OTO foler som tvingende nødvendig å kommunisere om i denne kritiske perioden vi befinner oss i dag». Jeg har ingen idé om hva disse «meldingene» inneholder, foruten det å skrive om magi er en tvilsom affære i seg selv, så er tekstene fylt av semantiske vanskeligheter. Muligens er det beste alternativet i denne artikkelen å referere direkte fra «The Lam Statement», en tekst som sirkulerer blant OTO-innvidde i den hensikt å «regularisere en metode for et sympatisk og harmonisk fellesskap, og i tillegg konstruere en magisk «oppskrift» for å etablere kommunikasjon med LAM». Videre fortelles det at: «det anbefales av The Sovereign Sanctuary å regularisere og eksaminere resultater oppnådd av de individuelle medlemmer av OTO som har etablert kontakt med det magiske vesenet kjent som LAM. Vi vil derfor grunnlegge en «Indre Kult» i den hensikt å samle presise beretninger om slike kontakter».

«Portrettet av LAM som er reproduisert i «The Magical Revival» kan bli brukt som det visuelle fokus og kan tjene som Yantraet i Den Indre Kult: navnet Lam som Mantraet; og Tantraet er unionen med dikpalaet ved å gå inn i «Egget» representert ved Hodet. Inngang (til LAM) kan påvirkes ved å projisere bevissthet gjennom øynene». Annetsteds i et avsnitt kalt «The Magical Procedure» står det:

Metoden for å gå inn i «Egget» kan forløpe som følgende. Hv er innvidd oppmuntres til å eksperimentere og utvikle sin egen metode ut i fra følgende basis-prosedyre:

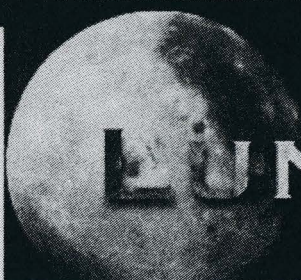
- 1.) Sitt i stillhet foran portrettet.
- 2.) Pakall mentalt ved å repetere i stillhet Navnet (LAM)
- 3.) Hvis responsen føles å være positiv ... gå inn i Egget og smelt sammen med Det som er innenfor, og se ut gjennom vesenets øyne på hva som synes for den innvidde å være en fremmed verden.
- 4.) Lukk Egget, d.v.s. lukk LAMs øyne, og avvent utviklingen.

Resten av «The Lam Statement» tar for seg prosedyrene ved pakallelse og bannlysing i en rituell kontekst. Deler av teksten er esoterisk, som f.eks. har med Kabbalaen og andre vanskelige emner å gjøre; andre er bemerkelsesverdig rett på sak. Det er vanskelig å gjøre seg opp en mening om påstandene av at LAMeditasjon har en basis i fakta. Noen særskilte innvendinger vil uungåelig forbli åpne, men allikevel skal vi være forsiktige med å slå fast at det hele er pur fantasi. Det foreligger en definitiv rest av data tilbake her som ikke kan avfeies tvert. Spørsmålene som nå må stilles er: hva er det som virkelig skjer under LAMeditasjonen? Og hva ligger til grunn for disse merkelige og enestående hendelsene? Må vi, for å forklare dem, ty til pakallelse av vesener bortenfor Pluto, eller har vi å gjøre med arketyper trukket opp fra det kollektivt ubevisste? Det finnes overbevisende

indisier som støtter begge alternativer. Alt som trengs er en vilje til å se på fakta i saken. Kanhende er det viktigste punktet som springer ut i fra «The Lam Statement» at opplevelser av kontakt-typen kan skje ved bruk av ren viljekraft. Det finnes også klare paralleller mellom LAMeditasjon og kontakteisme generelt. John Keel bemerket at «i de fleste kontakt-tilfellene er deltakeren alene ... når UFO-kontakten oppstår». Denne observasjonen utgjør i de fleste tilfeller også bortførings-syndromet. I det hele tatt er kontakt med utenomjordiske en ensom affære, og det samme gjelder for LAMeditasjon. «The Lam Statement» sier uten omsvøp at LAMeditasjon i grupper ikke anbefales og at «hv er innvidd burde arbeide i isolasjon, eller i samband med ens magiske partner.. da The Amalantrah Working anses som ekstremt farlig». Hva farene ved arbeidet utgjør gis det ingen opplysninger om.

ASTRO-NYTT....

PROSPECTOR

Lunar Prospector påviser vannis ved Månens poler.

Sannsynligheten er stor for at det eksisterer vannis i kratere på Månens nord- og sørpol, ifølge de første vitenskapelige dataene som månesonden Lunar Prospector har returnert til Jorda.

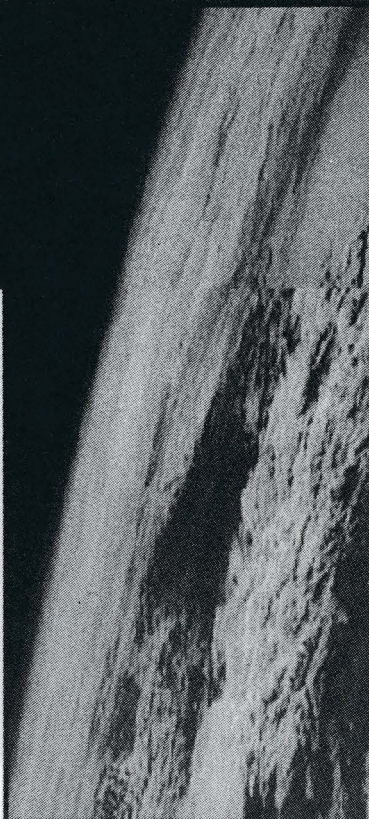
Bare to måneder etter oppskytingen kunne altså forskerne med stor sikkerhet fastslå eksistensen av vannis, samtidig med et overslag av mengde, lokalisering og fordeling av isen.

Tykkelsen av isen antas å være ca. 0,5 m. På grunnlag av målingene er den totale ismengden beregnet til et sted mellom 10 og 300 millioner tonn. Isen er spredd over et område på 10.000 til 50.000 kvadratkilometer på tvers av nordpolen og tilsvarende 5.000 til 20.000 kvadratkilometer på sørpolen. Det innebærer at det finnes dobbelt så mye is ved nordpolen som ved sørpolen.

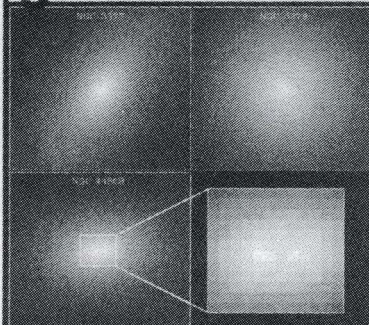
Dr. Jim Arnold ved Universitet i San Diego i California og Bill Feldman ved Los Alamos National Laboratory i New Mexico sier at den maksimale mengden med is på Månen ligger på mellom 11 og 110 milliarder tonn, og ved det maksimale anslaget nok til å fylle en 60 kilometer bred og 1000 meter dyp innsjø.

Lunar Prospector ble sendt opp den 6. januar i år og den totale kostnaden for prosjektet lyder på 63 millioner dollar.

Kilde: Astronomi 1/99

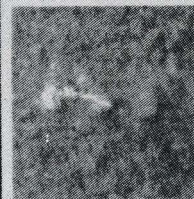
Svart hull i sentrum av galaksen vår

Galaxies Possibly Containing Black Holes HST-WFPC2

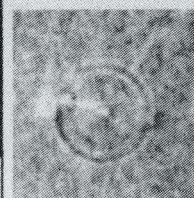
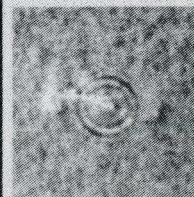
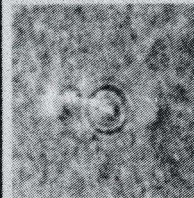
Hva befinner seg egentlig i sentrum av vår galakse-Melkeveien? Det spørsmålet har i årtier ridd astronomene som en mare. Men i år avslørte Andrea Ghez ved University of California i Los Angeles svaret: Et supermassivt svart hull. Svarte hull dannes av restene av kollapsede stjerner og som har en så stor masse at ingenting slipper ut, ikke engang lys. Beregninger viser at det svarte hullet i sentrum av vår galakse har en masse 26 millioner ganger større enn vår sol.

Kilde: Astronomy, sept. 1998

Å fange en solstråle....

Forskere som bruker SOHO-satelitten har observert hvordan en solbølge utløser en seismisk bølge som brer seg ut fra kilden lik ringer i vann. «Solskjelvet» på bildet tilsvarer et jord-

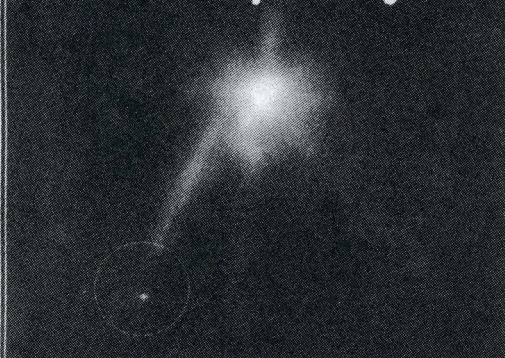

skjelv med styrke 11,3 på Richters skala. Dette er 40.000 ganger sterkere enn skjelvet i San Francisco i 1906», sier Craig De Forest, en forsker fra Stanford University som arbeider med SOHO. Forskere antok i flere år at de plutselige og fenomenalt store utlosningene av energi i fra de såkalte «solar flares» ville utløse seismiske skjelv på Solen, men det var først i år (1998) at dette ble registrert.

Alexander Kosovitch fra Stanford University og Valentina Zharkova fra Glasgow University utviklet en teori som presist beskriver hendelsesforløpet av det seismiske fenomenet. I korthet går den ut på at et utbrudd av elektroner med høy energi skapt av «flaren» former en kanal som med voldsom kraft slår tilbake inn på Solens overflate og det oppstår en sjokkbølge som brer seg utover fra sentrum.

Kilde: Astronomy, sept. 1998

Planet rundt stjerne registrert

TMR-1C - Protoplanet in Taurus HST-NICMOS
PRC98-19 - ST-Sci OPO - May 28, 1998
S. Terebey (Extrasolar Research Corp.) and NASA

Bildet viser en mulig planet som kretser rundt stjernen TMR-1C i Taurus-konstellasjonen. TMR-1 som planeten er blitt kalt er den første som fysisk har blitt registrert. TMR-1 er flere ganger større enn Jupiter og er 1.400 ganger lenger unna sin stjerne

enn Jupiter er fra vår sol. Bildet ovenfor ble tatt av Hubble Space Telescope. TMR-1 befinner seg ca. 450 millioner lysår unna.

Kilde: Astronomi 1/99

Varme teorier om kald kjemi i verdensrommet

Astronomene må revurdere sine teorier om kjemiske reaksjoner som tidligere har blitt avvist som uvesentlige. Selv ved temperaturer ned mot det absolutte nullpunkt, $-273,6^{\circ}\text{C}$, dannes komplekse molekyler som aminosyrer mye forttere enn noen ante. Den etablerte teorien går ut på at slike kjemiske reaksjoner skal skje saktere etter som temperaturen synker, fordi færre av stoffene har energi til å gjennomføre reaksjonene. Men forskerne fant at mange av reaksjonene gikk like fort, eller hurtigere enn for. Kilde: Astronomi 1/99

UFO-OBSERVASJON PÅ KRABY, VED LENA/TOTEN ?

NETI v/Høviskeland avla et besøk hos Marthe Oddbjørg Gran søndag den 14 mars. Marthe var den personen som stod fram i avisen Oppland Arbeiderblad med et bilde hun tok av en *mulig* UFO tirsdag 26. januar, over Kraby. Overskriften i avisen var: »Tarmen» fotografert over Toten?»

KRABY: Har Marthe Oddbjørg Gran på Kraby gjort et scoop og fotografert et uidentifisert flyvende objekt (UFO) over totenbygdene 26 januar? Her har hun bildet som viser gjenstanden hun knipset, og som forsvant som dugg for solen.

-Ved ett-tiden tirsdag 26 januar tittet jeg ut av kjøkkenvinduet og oppdaget en merkelig, rund gjenstand med røyk etter seg. I forfjamselsen fikk jeg heldigvis tatt fram fotoapparatet og knipset noen bilder gjennom kjøkkenvinduet. Like etter forsvant gjenstanden på himmelen som dugg for solen rett over Gile gard, antar jeg.

Røyk fra den.

-Kan det ha vært et fly på vei til Gardermoen?

-Nei, slett ikke. Selv om gjenstanden vises som en lang tarm, var den rund og det røyk fra den. Fly var det i hvert fall ikke. Som det framgår av bildet var sikten utmerket. Derfor var det rart å se gjenstanden forsvinne så raskt.

-Du brukte fotoapparatet, men har ventet litt med å vise bildet?

-Ja, jeg hadde ikke mye tro på resultatet etter å ha stått inne ved kjøkkenbenken og knipset derfra. Dessuten ventet jeg med å framkalle filmen til den var brukt opp. Overraskelsen var stor da jeg nylig fikk resultatet av fotograferingen. Gjenstanden kan ses tydelig og klart, forklarer Marthe Oddbjørg Gran.

Ikke luftballong.

-Var gjenstanden lysende og gulaktig, slik varmluftballonger kan observeres under spesielle værforhold?

-Nei, den var ikke lysende. Et merkelig syn var det jeg fikk festet på filmrullen, uansett, sier hun.

«Tarmen».

Flere kappinger har også observert noe merkelig på himmelen i dagene hvor Marthe Oddbjørg Gran fikk satt gjenstanden på filmrullen. Vi tar med følgende melding i avisen 30 januar:

-Jeg har også sett den lange «tarmen» med en ballong i enden over Kapp, forteller en kvinne. Hun sa også gjenstanden for et par måneder siden. «Tarmen» eksploderte, sier kvinnen, som sa en ballonglignende ring i den ene enden. Men jeg så ikke røyk. Fvert imot ble hele greia stille og rolig borte, fortalte hun OA.

UFO.

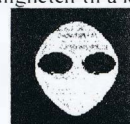
Så kan man undres om det er en varmluftballong, om det kan ha vært et vanlig fly, et modellfly, eller noe annet. Kan roverne bak «åkeriringene på Elton» ha vært på ferde igjen? Eller er det rett og slett ukjente vesener som har avlagt et sjeldent totenbesøk? Spørsmålene, og ikke minst svarene summer hos totninger flest i dag, antar vi. (Sitat slutt fra avisen)

Kjell Arne spurte henne følgende spørsmål: I avisen kommer en mulig forklaring på hva som ble tatt bilde av, at det kunne være en dieselsky som oppsto samme dag, hva sier du til det?

-Jeg vet ikke hva jeg skal tro om hva jeg har tatt bilde av, jeg velger å vente til at bildet er blitt analysert ferdig av eksperter med håp om å få et korrekt svar. En feil i avisartikkelen er at det stod at jeg tok flere bilder, meg jeg tok bare et! Videre sier ho til NETI's representant at ho så denne gjenstanden rundt ett minutt før den forsvant.

Vi kommer tilbake i neste nummer av «Ufo-nytt» om hva fotoanalysene gav av svar på dette bildet.

Vi takker Marthe Oddbjørg Gran for muligheten til å kunne lane negativet til den nevnte fotoanalysen.

Hva vil erstatte dagens fysikk?

Av Tor Opdahl.

Det er en kjent sak at kvantemekanikken og relativitetsteorien ikke er forente teorier. De er inkompatible. Det er gjort utallige forsøk på å forene de to. Erkjennelsen av at disse teoriene ikke er forent har resultert i mange forskjellige innsatsfaktorer, hvor forskjellige teoretikere har forskjellig utgangspunkt for sine syn og sin innsats.

Slike staved / innsatsfaktorer kan f.eks være:

- Kvantemekanikken og relativitetsteorien er forenlige. Det mangler bare den korrekte formuleringen innenfor de to for dette
- Den ene teorien er mer korrekt enn den andre. Derfor må formuleringen av den ene gjøres innenfor rammen av den andre.
- Kvantemekanikken og relativitetsteorien er ikke forenlige, noe som aksepteres at vi må leve med.
- Begge teoriene aksepteres som helt korrekte innenfor hver sin bas. Det finnes ikke en høyere teori som vil erstatte de to.
- Begge teoriene aksepteres som helt korrekte innenfor hver sin bas. Men det finnes en høyere teori som vil forene og fjerne som tak for de to.
- Kvantemekanikken og relativitetsteorien er ikke forenlige. Derfor må begge være begrensede og midlertidige. Det finnes en høyere teori som vil erstatte begge.

Stephen Hawking's innsatsfaktor

Den kjente fysikeren Stephen Hawking går ut i fra det at kvantemekanikken er mer korrekt enn relativitetsteorien, og at de nye teoriene der-

for må formuleres innenfor rammene av den. I boken «*Hawking for begynnere*» er derfor Einsteins hode tegnet som en innskrumpet potet, mens kvantemekanikkens grunnleggere er tegnet med store hoder og høye pan-

Parafysikkens innsatsfaktor

Parafysikken tar til orde for at både kvantemekanikken og relativitetsteorien er begrensede, og at en høyere teori vil erstatte dem begge. Parafysikken hevder selv å være et slikt filosofisk fundament. Parafysikkens kritiske grunnlag og filosofi fortjener derfor etterhvert å bli introdusert for allmennheten, som et seriøst alternativ. Parafysikkens filosofiske grunnlag tillater ekte teleportasjon og intelligente signaler fortære enn lyset.

Det finnes ingen beviser for at verden er minstepartikler

Det finnes ingen beviser for at det eksisterer atomparkler, noe mikroskopisk og ugjennomtrengelig som alle ting består av. Hva fysikerne oppdager i laboratoriene er "hendelser", og de har bare gamle logiske fordommer å støtte seg til for at dette skal være massive atomparkler, minsteparkler, sasom kvarker eller superstrenger. Mens fysikere i dag tror de kan skape en "Theory Of Everything" via en teori om minsteparkler, så glemmer samtidig mange av dem, i sin egen forskning og i kommunikasjonen med allmennheten, at hele vitenskapen bruker en logisk forutsetning som ikke behøver å stemme. I sin forskning synes de å ha glemt dette, og tar det som et faktum når de hevder at det finnes en minsteparkkel. Men det må understrekes, at når forskerne leter etter minsteparkler som alle ting består av, så er

disse enna ikke funnet, og at det hele derfor bare dreier seg om teori eller praktisk synsmate.

Fysikken er mer enn atomparkkel teori

Selvfolgelig er det ikke riktig å hevde at dagens fysikere er en unison gruppe som helt og fullt mener at verden består av atomparkler. Kvanteteoriene hevder at materie kan være både bolger og parkler, alt etter vår betraktningsmate. Og for eksempel hevder de fleste fysikerne, med støtte ifra relativitetsteorien, at parkler kan tilintetgjøre hverandre og bli til ren energi, og ren energi eksisterer uavhengig av det å være atomparkler. Ved å granske kvantemekanikken nærmere, representert ved Niels Bohr's egne synspunkter, så ser man også klart at dette med parkler og bolger bare dreier seg om analogier, ikke at de har virkelig tredimensjonal eksistens, slik som vi observerer det eller forestiller oss det. Niels Bohr hevdet selv (eksempelvis side 36 i «*Philosophical writings volume 1*») at hans egen atommodell dreier seg om en analogi

Superstrengteorien

Superstrengteorien nevnes her fordi den representerer et seriøst forsøk på å overkomme vanskelighetene fra relativitetsteori og kvantemekanikk. Mange matematiske brikker er falt på plass med denne teorien, men fortsatt mangler gravitasjonen for at alle naturkrefter skal være forent i en enkelt enhetlig teori.

Men superstrengteorien nevnes også fordi den er på kollisjonskurs med parafysikken. To forskjellige helhetlige filosofiske systemer vil komme til å bruke de samme eksperimentelle beviser til inntekt for seg selv. Mens flerdimensjonalitet, usynlige og ikke

målbare energier i følge superstrengteorien er av partikulær og materiell art, så er disse energiene av ikke-partikulær og immateriell art i følge parafysikken.

Superstrengteorien:

- alle naturkrefte- ne skyldes super- strengene

Superstrengteorien er en partikkelteori. I sin ytre form ser de ut som avklippede telefonrør-ledninger, mens inni dem er mange dimensjoner / tidrom sammenkrollede. Superstrengteorien mener at alle naturkrefte, og alle partikkel- og bølgefenomener på atomnivå, kan tilskrives superstrengene. Gjennom maten superstrengene vibrerer på, kombinerer seg på eller parrer seg sammen på, så danner de og er de alle kjente og ukjente partikler og fenomener i naturen. På denne maten så er de også alle naturkrefter

Superstrengteorien gjør det av med bølgesynet

Kvantemekanikken har en dualisme mellom bølger og partikler. For å provosere superstrengteoretikerne til ikke-paradoksalt argumentasjon, så kan det hevdes at de gjør det av med bølgesynet. En bølge kan tilskrives det å være en spesiell vibrasjon til superstrengen, altså en materiell partikkel som beveger seg fram og tilbake. Budbringerenergien eller all mellomliggende energi er derfor også partikler. Superstrengteorien er en ren filosofisk atomisme

Når det kommer til stykket er det atompartikkelteorien, med dens omkringliggende intethet, som er den styrende grunnlogikk i fysikken i dag, dvs. som har mest styring over fysikernes logiske tankebaner.

Superstrengteorien gjør det av med det tradisjonelle

synet på ren energi

Tradisjonelt har verden blitt delt i to på grunnenergiplanet: nemlig *partikler* og *energi*. Vi bruker spraket og forståelsen forskjellig, men «*ren energi*» er i fysikken generelt ikke betraktet som partikler, slik *bolger* ikke er partikler.

Dersom noen av disse superstrengteoretikerne skulle ty til begrepet *ren energi* som noe annet enn *partikler*, formuleringer som lett kan oppstå i denne post-einstein-tid, - ja da er deres egen argumentasjon om minstepartikler som det fundamentale plutselig paradoksalt.

Materie og energi er to sider av samme sak, blir det sagt i forbindelse med Einstein's formel. For å være logisk konsekvente, så må superstrengteoretikerne si at denne samme sak er materien, nemlig superstrengene. Da er dette en opphevelse av dualismen mellom materie og energi, til fordel for materien. Dette er omvendt av hvordan Einstein selv betraktet det i sin feltteori.

Matematikkens skanse

Superstrengteoriens forutsetning er matematikkens forenlighet. Her skal nevnes, at matematikken herunder opererer med en minste avstand i naturen. Det finnes to viktige faktorer for det: Den ene er at uendelighetene i regnestykkene med dette unngås

Den andre skyldes den oppdagelse som ble gjort av Max Planck i 1900, at energi ikke blir utsendt i en kontinuerlig strøm, men i avgrensede porsjoner, eller «*kvanter*». Med den forhøyede rollen matematikken har fått i dag, sammen med kvanteteoriens praktiske suksess, så har man falt inn på det at også tiden og avstandene må kvantifiseres. Det er en filosofisk konklusjon / aksiom at naturen har en minste avstand, men likevel kan dette stadedet tolkes som en viktig arena for kampen mellom matematikken og den filosofi som går enda dypere. Et resultat kan komme til å bli at filosofien er overordnet matematikken.

«Alt er ett»

- mener også fysikere

Andre hovedretninger innen fysikken i dag motsier slik atomisme. I stedet vektlegger de «*alt er ett* - tankegangen», men hvor for øvrig kvantisering av energi spiller en stor rolle på et lavere filosofisk plan. Alt er ett-tankegangen har noen av verdens hovedreligioner rotter i. Et av argumentene for å hevde at alt er ett, er f.eks. at det ikke finnes noe logisk grunnlag for at gravitasjonen eller de atomære krefte skal kunne virke igjennom tomt rom. Også Albert Einstein var opptatt av at det ikke kunne finnes noe tomt rom, på samme måte som hans forgjenger Isaac Newton mente det var absurd at gravitasjonen skal kunne virke igjennom tomt rom uten mellomkomst av noe slag.

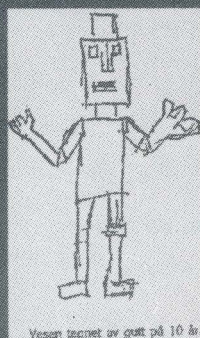
Mange fysikere / historikere har ikke fått med seg denne «alt er ett - tankegangen» hos Einstein. Disse fysikerne fokuserer blant annet på hans teori om fotoelektrisk effekt fra 1905. Einsteins fotoelektriske effekt tok tak i det å skape en praktisk forklaring, med bakgrunn i Plancks oppdagelse, og lot ligge en enda dypere a priori.

Alt er ett-tankegangen gjenspeilte seg bl.a. i Einsteins generelle feltteori, der han foreslo at materiens partikkelnatur kan bli forklart som konsentrasjoner og knuter i et fundamentalt, kontinuerlig felt. Derav kommer det at han etterhvert lurte på om materie var noe som var underordnet den altomfattende energien, ikke at energi og materie er to sider av samme sak, slik den allmenne oppfatningen er blant fysikerne i dag. Faktisk kan man spore denne holdningen allerede fra hans bok fra 1916, som beskriver den generelle relativitetsteorien fra 1915. Feltteorien (utviklet i årene etter relativitetsteorien) kan være en naturlig utvikling fra synet om et krummet univers (1915). Det kan dessuten lede til det absurde å tenke seg at tomrom skal kunne *krumme seg*, for hvordan skulle intethet kunne krumme seg?

Nærkontakt Av Tredje Grad På Hønefoss

Det var ikke bare
måneformørkelse
som satte sitt preg
på noen barn i
Hønefoss den 28.
oktober 1985.

Et dusin barn i alderen fra 7 til 12 år, hadde en merkelig opplevelse denne kvelden. Det hele begynte omlag klokken 17.45 denne mandags - kvelden. Det var halvskyt vær og temperaturen var omkring frysepunktet. Noen av barna oppdaget et lyspunkt som nærmet seg fra nord-øst, - det stanset og kom nærmere bakken. De kunne nå se at det liknet en slags tallerken på størrelse med en «garasje», som de sa. «Romskipet» som barna kalte det, var gråaktig, og det hadde sterke lys under, og flere svakere lys rundt på siden.

En av barna lyste på «det» med en lommelykt, og en kraftig lyskjegle, mye sterkere enn billys, ble sendt tilbake mot barna. Avstanden ble anslått til å være omlag 200 meter da dette skjedde. Objektet sto i nesten 45 graders høyde over bakken. Deretter begynte «romskipet» å stige opp igjen, - først sakte så fortere til det ble borte. I samme øyeblikk som romskipet forsvant, dukket det opp noen små vesen som var omkring en halv meter høye. De bare dukket opp ved veien og like bortenfor denne. Det var veldig mange av dem; «det krydde av dem», og de forsøkte å gjemme seg for barna. Disse små vesenene løp mye fortere enn barna.

De hadde forskjellige farger; noen var hvite, andre svarte eller brune. De hadde firkantede «esker» eller hjelmer på hodet i samme farge som på kroppen forøvrig. Øynene lyste i hvitt, noe som skremte barna. De beveget seg noe kantete, og stivt, i fremoverboyd stilling.

Disse små vesenene ble observert helt frem til klokken 21 på kvelden, og barna og «de små» lurte på hverandre hele tiden i et ganske stort område rundt observasjonsplassen. På en lekeplass tente noen av barna et lys, og da stakk vesenene seg unna til mørkere områder. En gutt forsøkte å ta et bilde med blitz, men «de små» stakk alltid unna i tide. Alle barna mente at «de små» mumlet noe uforståelig av til. Flere av barna ble livredde og løp hjem for å fortelle hva de hadde sett, men de «voksne ville ikke se». Noen av foreldrene kan imidlertid bekrefte at barna virket oppskremte.

En mann i 50-årsalderen var ute og jogget. Han hadde visstnok sett noe, men trodde at det var en katt. En etterlysning gjennom avisen førte imidlertid ikke frem til at denne «joggeren» ble oppsporet. Noen spor ble observert i hagen til en av familiene. Sporenes lengde ble oppgitt til å være fra 7 til 11 cm. En hund ble «helt vill» da den luktet på sporene, og den ville forsøke å ta seg ut gjennom gjerdet. Den odela dessverre delvis sporene, og på grunn av at det kom sno, var det ikke mulig å fotografere disse.

Romskipet, - noen barn sier at det var 2-3 stykker av dem, ble observert et par ganger til denne kvelden. En av barna hevdet at når «romskipene» var synlige, så var vesenene borte. Det er også blitt hevdet at «romskipene» er blitt observert tre kvelder senere, siste gang den 14 november. Flere av barna følte seg kvalme senere på kvelden den 28. De var levende opptatt av det som hadde inntruffet, og det både tegnet og diskuterte fra hendelsen. Mange vil vel stille seg svært skeptisk til denne hendelsen, men de som har foretatt undersøkelser i saken, mener at «noe» i virkeligheten har skjedd. Det er imidlertid umulig å få dette bekreftet til 100%. Allikevel skal man vel ikke mistro alle disse barna som hver for seg har forklart det samme ved gjentatte forespørsler. I følge telefonsamtale med Ringerike Politiskammer den 13 november, har det ikke innkommet noen henvendelser i saken. Ved henvendelser til Måkerøy og Eggemoen militære radarstasjon blir det opplyst at man ikke har noen «spesielle anmerkninger» i forbindelse med denne hendelsen.

Skrevet av Kjell Arne Høviskeland.

Kilde: Boken UFO-fenomenet, kan det umulige være mulig? Av Leif Havik.

Medlemsservice

Vi har fortsatt endel T-skjorter med Alien- og andre trykk på lager. Vår pris 249,- for kort erm og 449,- for lang erm. Noe for sommeren?

Videor fra UFO-konferansen 1997

Del 1: Roar Krogshus, Steven M Greer, Jim Courant.

Del 2: Steven M Greer, Michael Hesemann, Robert Dean.

Del 3: Monica Kristensen Solås, Rauni-Leena Luukanen og paneldebatt.

1 video: kr.250,- + frakt.

2 videoer: kr.400,- + frakt.

3 videoer: kr.500,- + frakt.

Video fra NETIs 1-årsdag

* Åpning av leder Pål Aune

* Nestleder Roar Krogshus forteller om den siste utviklingen i UFO-fenomenet i verden og om CSETI.

* Odd Gunnar Røed fra UFO-Norge med spennende foredrag om UFO-fenomenet i et historisk perspektiv.

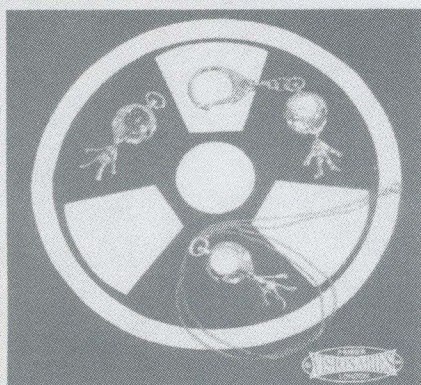
* Kate Thorvaldsen forteller om sine opplevelser og erfaringer med UFO-fenomenet og bortforelser.

Videoen koster kr.150,- + frakt.

Prisen er satt utifra noe dårlig filming under Roar Krogshus foredrag.

NETIs STØTTEFOND

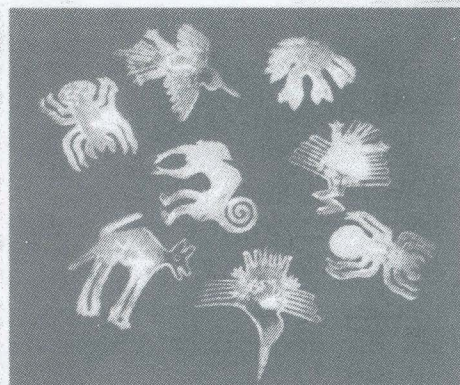
NETI har i år, og også i fjor, mottatt flere bidrag fra dere medlemmer og disse bidragene er vi meget takknemlige for. Vi vil av den grunn etablere **NETIs støttefond** der alle bidrag vil bli samlet og midlene brukt til organisasjonens arbeid. Dere vil bli orientert om hva vi bruker bidragspengene til med jevne mellomrom. Dere kan bruke samme kontonr. som før: 0819.20.57885. for innbetaling. MRK. Husk å noter BIDRAG på giroen. På forhånd takk fra alle oss i styret.

Alien-klokke som enten kan brukes som nøkkelring eller halskjede. 1 års garanti hos Arts Of Time. Vår pris kr.359,- + frakt.

Råstoff Alien-klokke med lokk som spretter opp. Tallskive forandrer farge med kroppstemperaturen. 1 års garanti fra Arts Of Time. Vår pris kr.495,- + frakt.

Meget forseggierte brosjer i solv med emaljerte motiver fra Nazca-sletten i Peru. Kan også brukes i halskjede eller som charms. Mange forskjellige motiver. Vår pris kr.300,- + frakt.

Ring oss på tlf.22 67 75 46, eller fax 22 67 89 30 for bestilling.

LANDSMØTE I NETI

Vi avholder landsmøte lørdag den 8.mai 1999 i Enebakkvn.121 i lokalene til Norsk forbund for svaksynte på Ryen i Oslo.Møtet begynner kl.13.00 og varer til ca.18.00. Innbydelse med program følger med medlemsbladet. Kun betalende medlemmer har adgang.

Samtalegrupper-99

Vi fortsetter å arrangere samtalegrupper hver 3.uke utover -99. Første gang etter påske vil være tirsdag 13.april, deretter hver 3.uke.

Vi vil som vanlig vise en video og ha et tema for samtalene. Inngangspenger vil fortsatt være kr.50,- og vi vil servere noe mat og drikke.

Vel møtt til spennende og interessante kvelder.

ER DETTE BEVISET VI HAR VENTET PÅ?

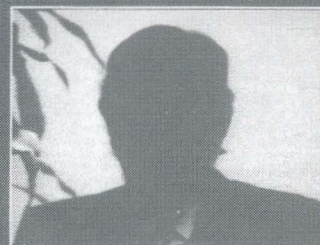

Foto tatt fra **The Alien Interview**, en videofilm smuglet ut fra AREA 51, den hemmelige militære basen utenfor Las Vegas i Nevada-ørkenen, hvor mange påstår at myndighetene holder flere utenomjordiske vesener fanget. Det påstås også at flere utenomjordiske flyvende tallerkener befinner seg der. «Victor», mannen som leverte videoen og ønsker å være anonym, påstår at han arbeider ved AREA 51 og var vitne til «avhøret» av det utenomjordiske vesenet.

Mer informasjon om The Alien Interview på:
<http://www.uforeport.com/interview.html>